

DÜNYA**18-19****Küresel Korona Krizinde Değişen İnsan Halleri ve Düşündürdükleri (2/2)**

“Küresel Korona Krizi”nin ortaya çıkardığı gerçeklik şudur ki, modern çağların toplumsal yaşam tarzına dair alışageldiğimiz, öğrendiğimiz, eleştirdiğimiz her şey yeniden sorgulanır-değiştirilir veya geliştirilir olmuştur.

EMEK - SÖYLEŞİ**7****Pınar Saip: Salgının Yükü Sağlık Çalışanlarının Omzuna Yüklendi**

Sürece ilişkin Türk Tabipleri Birliği pandemiye yönelik bakanlığa çok sayıda öneri yapsa da sonuç alamadı. Sürecin yıkıcılığı devam ederken biz de konuyu İstanbul Tabip Odası Başkanı Pınar Saip ile konuştuk.

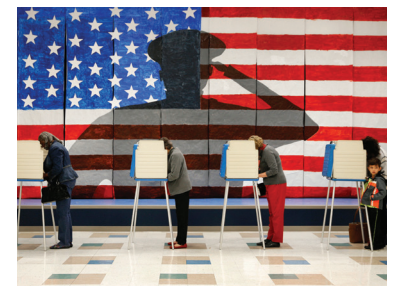
özgür gelecek

pêşeroja azad

Gerçekler Devrimcidir 18 Kasım - 1 Aralık 2020 15 Günlük Devrimci Gazete | Sayı 225 www.ozgurgelecek19.net Ücreti: 2 TL

SENTEZ**12****ABD-TC Ortaklığında Yeni Başrol: KDP, Hedef İse Ulusal Birlik**

Geçtiğimiz günlerde HPG yaptığı açıklama ile KDP'nin Gare alanına dönük operasyon başlattığını duyurdu. KDP'nin Gare'ye dönük başlattığı operasyondan bir süre önce, Mart ayında yine KDP tarafından Federe Kürdistan Bölgesi Zini Werte'ye peşmergelerin yerleştirilmesi gerilimlere sebep olmuştu.

ANALİZ**14 - 15****ABD Başkanlık Seçimi Ve Geride Bıraktıkları!**

ABD, Trump'la birlikte belli bir tecrit olmuşluk yaşamış olsa da dünya üzerindeki önemini hala koruyor. ABD, dünyanın tüm coğrafyaların da önemli sayıda yarı-sömürgelere sahip olan emperyalist bir güç.

Yazar - Şair Mehmet Çetin yakalandığı kanser hastalığı sonucunda 9 Kasım'da yaşamını yitirdi.

Yazar/Şair Mehmet Çetin Dersim'de Sonsuzluğa Uğurlandı

Yakalandığı kanser hastalığı sonucunda 9 Kasım'da yaşamını yitiren Şair Yazar Mehmet Çetin (65) 13 Kasım günü Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı Kızık Köyü Kuruderesi mezrasında toprağa verildi.

Kanser tedavisi gören ve bir süredir yoğun bakım ünitesinde solunum cihazına bağlı olarak yaşam mücadelesi veren Mehmet Çetin, 9 Kasım'da hayatını kaybetmişti.

Mehmet Çetin'in cenazesi, üzerinde "Yazdığım en güzel şiir hayatımdı" yazılı bir tabutla getirilirken, çok sayıda sanatçı dostu, yoldaşı, yakınları ve devrimci, demokratik kurumlar tarafından karşılandı. Koronavirüs tedbirleri kapsamında fiziki mesafeye ve maske kurallarına uyulan cenaze töreninde, Çetin'in sözlerinin bulunduğu çok sayıda fotoğrafı da yer aldı.

Cenaze törenine ayrıca, SMF, EMEP, HDP, Dersim Belediye Başkanı F. Mehmet Maçoğlu, Pülümür Belediye Başkanı Müslüm Tosun, Pertek Belediye Başkanı Ruhan Alan, Dersim Sanat İnisyatifi, Grup Munzur, Yılmaz Çelik, Erdoğan Emir, Şenol Akdağ, Emir Ali Yağan ve daha birçok sanatçı ve siyasetçi katıldı. Cenaze okunan şiirler, türküler ve yapılan konuşmaların ardından defnedildi.

Gazetemizin internet sayfasına erişim engeli getirildi.

Sitemiz Yeni Adresi ile Yayında

<http://ozgurgelecek18.net> sitemize Hatay 1. Sulh Ceza Hakimliği tarafından 10 Kasım günü akşam saatlerinde erişim engeli getirildi.

"Dayanışma Yaşatır, Gerçekler Özgürleştirir" şiarlı kampanyamız devam ederken, ezilenlerden doğru gerçekleri aktarmayı sürdürürken sitemize getirilen bu erişim engelinin tesadüf değildir.

Sitemizi <http://ozgurgelecek19.net> şeklinde açarak gerçekleri paylaşmaya devam ediyoruz.

Dayanışma Yaşatır, Gerçekler Özgürleştirir

Özgür Gelecek kampanya çalışmaları devam ediyor

Ankara'da 3 bölgede dağıtım

Ankara'da kampanya kapsamında gazete dağıtımı gerçekleştirildi. Kampanya kapsamında Ankara'da gazete dağıtımları gerçekleştirildi.

Ankara'nın Kızılay, Batıkent ve Mamak bölgelerinde gazete dağıtımları ve ev ziyaretleri gerçekleştirildi. Ayrıca mahallelerde ve evlerde gerçekleştirilen okur sohbetlerinde gazetemize yönelik öneriler de dinlenerek kampanyanın kapsamı paylaşıldı. Yapılan çalışmanın daha da yaygınlaştırılacağı ifade edildi.

Gazi Mahallesinde Kampanya Çalışması

"Dayanışma Yaşatır, gerçekler özgürleştirir" şiarlı kampanyamız kapsamında Gazi'de esnaf ziyareti ve gazete dağıtımı gerçekleştirildi.

Kampanyanın başladığı andan bugüne çeşitli bölgelerde devam eden ev ziyaretleri, esnaf ve kurum ziyaretleri pandemi koşulları dikkate alınarak ve tedbirler alınarak devam ederken, geçtiğimiz günlerde Gazi'de esnaf ziyaretleri yapıldı ve gazete ile çıkarılan takvimin dağıtımı ile gerçekleştirildi.

Kampanya öncelikle ilişkilerimizin zayıfladığı, beklemede olduğu yerlerde bunu tersine çevirmek, yeni ilişkilerimizin ise örgütlenmeye yakınlaştığı, kampanyanın yürütücüsü haline geldiği bir hal alması kampanyanın hedefi ile belirlenen bölgelerde esaslı yoğunlaşılırken, okurlarımızın olduğu hemen her semtte küçük kapı, balkon buluşmaları şeklinde devam ediyor.

Kampanya çalışmaları Gülsuyu'nda gazete dağıtımı ile sürüyor

Geçtiğimiz haftasonu (8 Kasım) mahallelerde süren ev ziyaretleri ve gazete dağıtımları Maltepe'nin Gülsuyu mahallesinde devam etti.

Bir önceki sayının dağıtımının ardından bu haftada gazetenin dağıtımı ev, kapı ziyaretleri ile okurlarla bir araya gelişler sürdürüldü.

Çıkarılan takvim ile birlikte gazete dağıtımı mahallede birçok eve yapılan ziyaretle, pandemi dikkate alınarak daha çok kapı önlerinde buluşma şeklinde gerçekleştirildi.

Birçok okurla genel pandemi sü-

reci, güncel gelişmeler bağlamında ülkenin ve dünyanın durumu ve zayıflayan devrimci faaliyet, devrimci örgütlerin parçalı duruşu gibi birçok başlık üzerine tartışmalar gerçekleştirildi. Birçok öneri ve eleştirinin açığa çıktığı tartışmalar oldukça verimli geçti.

Akner Çağlar'ın mezarını ziyaret ve kampanya çalışması

"Dayanışma yaşatır, gerçekler özgürleştirir" kampanyası çalışmaları kapsamında Özgür Gelecek gazetesi çalışırken Malatya'da geçirdiği bir kalp krizi sonucu ölümsüzleşen Akner Çağlar'ın mezarını ziyaret edildi.

Akner Çağlar'ın mezarına karanfiller bırakıldı ve bir anma etkinliği düzenlendi.

Saygı duruşu ile başlayan anma etkinliğinde Adnan Yücel'in Biz kazanacağız şiiri okundu

Saygı duruşunun ardından Özgür Gelecek gazetesi adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada Akner Çağlar'ın yaşamından deneyimlere vurgu yapıldı.

Yapılan konuşmada:

"Ölümsüzleşen bütün yoldaşlarımızın kimi öne çıkan özellikleri, bugün ihtiyaç duyduğumuz önemli ideolojik yanları üzerinde barındırmaktadır. Akner Çağlar yoldaşın yaşamına baktığımızda ise onun hangi süreçte olursa olsun, harekete ne kadar 'yakın' ne kadar 'uzak' olursa olsun devrimci faaliyeti ve onun görevlerini yerine getirmekte oldukça canlı ve girişken olduğunu görebiliriz. Çağlar Yoldaş'ın yaşamı, halk ile bütünleşmek, halk ile örgüt arasında kurucu ve yapıcı ilişkileri oluşturmak

üzerine şekillendiğini görebiliriz. Bu bağlamda bugün yürüttüğümüz kampanya çalışmalarımız bakımından da genel devrimci faaliyetimiz açısından da Çağlar Yoldaş'ın yaşamının bu yanı örnek olarak her devrimci tara-

findan alınmalıdır." denildi.

Özgür Gelecek gazetesi tarafından yapılan konuşmanın ardından Partizan okurları da konuşmalar gerçekleştirdi. Bu konuşmalar sırasında geçtiğimiz süreçte yürütülen Kardeş Aile Kampanyası kapsamında Çağlar'ın ailesinin ziyaret edildiği ve bu ziyaret sırasında yaşananlar paylaşıldı.

Geçtiğimiz günlerde Partizan okurları tarafından Akner Çağlar'ın mezarını onarılmış ve yenilenmişti.

Anma sonrası Sarıgazi Mezarlığında bulunan Proletarya Partisi ve devrim şehitlerinin mezarları ziyaret edildi.

Mezar başı anmasının ardından gazetemiz okurları ile buluşuldu ve ev ziyaretleri gerçekleştirildi. Bu buluşmalarda kampanyanın içeriği ve birlikte neler yapılabileceği üzerine sohbetler edildi.

MÜCADELE EDECEĞİZ, FAŞİZMİ YIKACAĞIZ, BİZ KAZANACAĞIZ!

Albayrak'ın istifa ettirilip tüm suçun ona yüklenme çabası ne AKP'yi ne de Erdoğan'ı kurtarabilir.

Türkiye ekonomisi sarmal bir kriz içinde. Kriz, ekonominin sadece bir kesitiyle ilgili değil, tüm yönleriyle içiçe; sanayi, inşaat sektörü, tarım çökme sinyalleri veriyor. Covid-19 pandemisiyle krize giren ekonominin düze çıkarılması ne Merkez Bankası Başkanı'nın görevden alınması ne de Berat Albayrak'ın istifa ettirilmesiyle düzelecek gibi.

Türkiye yarı-sömürge, kısmi siyasi bir bağımsızlığı olsa da ekonomik olarak emperyalizme bağımlı bir ülke. Tüm kritik sanayi kuruluşları, emperyalist tekellerin acentaları gibi çalışıyor. Bu durum dünya ölçeğindeki ekonomik krizin Türkiye ekonomisine yaptığı etkiyle birleştiğinde yapısal krize neden olmaktadır. Yapısal kriz de beraberinde durgunluğu ve arkasından yıkımı getirmektedir. Bu, R.T.Erdoğan öncesinde de Türkiye ekonomisinin karakteristik özelliğidir.

Tayyip Erdoğan'ın, 2008 dünya ekonomik krizinin Türkiye'yi "teğet geçtiği" ile övünmesi sadece bir yıl sürdü. Bu dönemde ABD Merkez Bankası'nın bolca bastığı karşılıksız doların az da olsa Türkiye'ye sıcak para olarak girmesi, AKP iktidarının "övünç" nedeni idi. Ancak bu da fazla sürmemiş ve 2009 krizi, Türkiye'deki üretimi neredeyse durma noktasına getirmişti.

Erdoğan, Hazine ve Maliye Bakanı

Berat Albayrak'ı istifa ettirerek piyasaları ve uluslararası tekelere artık "işlerin düzeleceği" mesajı vermeye çalışsa da sorun elbette Albayrak değildir. Sorun sistemin kendisidir. Albayrak'ın Hazine ve Maliye Bakanı olarak ekonomiyi yönetemedeki kişisel sorumluluğu olmakla birlikte bu talidir. R. T. Erdoğan şimdilik görevden elçektirerek tüm "günah"ı Albayrak'a yüklemeye çalışsa da işler iktidar için hiç de iyiye gitmemektedir.

Bu vesileyle birkaç noktanın altını çizmek istiyoruz; Erdoğan, her fırsatta Albayrak'ı kendi veliahdı olarak lanse edip durmadan şişirse de B. Albayrak'ın böyle bir yeteneği olmadığı ekonomideki tabloyla ispatlanmış oldu. AKP-MHP rejimi "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi"nin sistemdeki tüm aksamalara-gecikmelere-açıklara vb. çare olduğunu ileri sürerek 10 Temmuz 2008 tarihinde B. Albayrak'ı göreve getirdiğinde dolar 4.53 TL idi. İki yıl içinde 8.72 TL'ye yükselen dolar bugün önlenemez bir şekilde yükselişine devam ediyor. Albayrak döneminde enflasyon yükselmiş, ekonomik krizle birlikte işsizlik ve yoksulluk rakamları zirve yapmış, buna paralel olarak toplumsal muhalefete dönük baskı da artmıştır.

Albayrak'ın istifa ettirilip tüm suçun ona yüklenme çabası ne AKP'yi ne de Erdoğan'ı kurtarabilir. Albayrak'ın instagram üzerinden yayımladığı istifa mektubunun R.T.Erdoğan'ın bilgisi dışında yapıldığını düşünmek hata olur. Bu, oyunun bir parçasıdır ve R. T. Erdoğan'ın yeni bir hamleyle piyasaları "rahatlatma" çabasıdır. AKP içinde Albayrak "görevden alınmazsa 40 milletvekilinin istifa ederek" DEVA Partisi'ne geçeceği söylentileriyle birleşince istifa daha da anlaşılır olmaktadır.

Hatırlanacağı üzere Albayrak, Hazine ve Maliye Bakanı olmadan önce Enerji Bakanı'ydı. Enerji Bakanı olduğu dönemde Erdoğan'la birlikte kurdukları Powertrans şirketi üzerinden İŞİD'le geliştirdiği iş birliği neticesinde İŞİD'in elindeki petrolü, Türkiye üzerinden pazarlayarak hem İŞİD hem de kendilerine milyarlarca dolar kazanç sağladılar. Bunu deşifre eden birçok gazeteci yargılandı ve tutuklandı.

Pandemi ekonomik krize paralel siyasi krizi tetikledi...

Pandemiyle birlikte Türkiye ekonomisi artık durma noktasına gelmiş bulunuyor.

Emperyalist merkezlerde baş gösteren

ekonomik krizin, Türkiye gibi yarı-sömürge ülkelere yansması daha da yıkıcı oldu. Dolar ve Euro'nun yükselmesiyle birlikte artan enflasyon, halkın alım gücünü etkiledi. Pandemi ile kapanan büyük sanayinin yanı sıra küçük ölçekli üretim yerleri, küçük esnaf ve hizmet sektöründeki durgunluk beraberinde yeni bir işsizlik dalgasını getirdi. 2020 yılının bitmesine az bir süre kala sanayideki daralma % 20 rakamlarını göstermektedir.

AKP'nin en fazla övündüğü inşaat sektörü de durma noktasına gelmiş durumdadır. Bu alanda çalışan 1 milyon insan işsiz kitlelerine katılmakla yüz yüze.

Aynı zamanda bir tarım ülkesi de olan Türkiye'de tarım ve hayvancılık da yok olma tehlikesiyle yüz yüze. Temel gıda maddelerinin önemli bir bölümünün ithal edilmesi sonucu köylü üretim yapmaktan vazgeçmiş durumda. Üretim için gerekli olan tohum fiyatların yüksek olması, üretilenin satılmaması köylülüğü iyice yoksullaştırmıştır ve tarım alanındaki işsizlik giderek büyümektedir. Son 18 yılda tarım üretiminde yüzde 12.3 bir düşüş yaşanırken, sebze üretiminde ise bu düşüş yüzde 15 olarak kayıtlara geçmiştir.

Yoksulluk giderek artmaktadır. Alım

Ülkemizde de faşizmin kaçınılmaz sonu bu olacaktır. Bu gücümüz ve cesaretimiz fazlasıyla var. Birleşik mücadelemiz umut veriyor. Tüm devrimci güçler faşizmin ortak bir birleşik mücadeleyle yenileceğini biliyorlar.

gücü düştüğü için insanlar yeterli beslenemezken R.T.Erdoğan, “Ekmek yerseniz bu, Türkiye’nin bir geçim derdi olmadığını gösteriyor” diyerek halkla adeta alay ediyor. Sırf “evimize emek götüremiyoruz” dediği için, ertesi gün insanlara zorla basın toplantısı yaptırıldığı bir ülkede yaşıyoruz.

Yoksulluk, halkın ödeyemediği faturalardan da rahatlıkla görülmektedir. Bu yılın ilk 6 ayında 1 milyon 655 bin 226 abonenin elektrik ve doğalgaz borcunu ödeyemediği için elektriği ve doğalgazı kesildi. Rakamlara göre her ay da ortalama 185 bin konutun elektriği, 80 bin konutun da doğalgazı, borcundan dolayı kesiliyor.

Tayyip Erdoğan ise 12 Kasım 2020 tarihinde yaptığı grup konuşmasında Türkiye ekonomisinin dolaylı da olsa iflas noktasına geldiğini ve bunu aşmak için “yaşadığımız kritik dönemin ruhuna uygun şekilde, gerekiyorsa devlet ve millet olarak fedakârlık yapmaktan, acı da olsa doğru reçeteleri uygulamaktan kaçınmayacağız” diyerek süngüsünü düşürmüş bulunuyor.

AKP’nin başı Tayyip Erdoğan her fırsatta “Türkiye’nin kalkınmasını istemeyen dış güçlerin” Türkiye’yi ekonomik olarak “zayıf düşürmek” istediklerini söyleyip bunu milliyetçiliği

körüklemenin bir aracı olarak kullanırken, aynı Erdoğan 12 Kasım 2020 tarihinde yaptığı grup toplantısında kurtuluşu yine dış güçlerde göreyerek emperyalist mali sermayeye çağrı yapmaktan da geri durmuyor: “Türkiye’yi yerli ve uluslararası yatırımcılar nezdinde riski az, güveni yüksek, kazancı tatminkâr bir cazibe merkezi hâline getirmekte kararlıyız. Bu çerçevede ekonomi yönetimimiz yerli ve uluslararası yatırımcılarla yakın mesai içinde olacaktır. Özellikle ülkemize doğrudan yatırım getirecek herkese bu fırsatları birlikte değerlendirme teklifini yapacağız. Uluslararası yatırımcılarla bir dizi toplantılar yaparak, onlara Türkiye’nin imkânları, fırsatları, potansiyeli ve sağlayacağımız destekleri bizzat anlatacağım. Ekonomi politikalarında güven ve kredibilite kazanımına daha fazla odaklanacağız. Ülke risk primini düşüreceğiz, yatırımcılara her türlü kolaylığı göstereceğiz.”

Bu yaklaşım, R.T.Erdoğan’ın temsilcisi olduğu AKP-MHP rejiminin emperyalistlerle, emperyalist mali sermaye ile bir sorunu olmadığını, tam aksine rejimin her şeyiyle emperyalizme bağımlı olduğunu itirafıdır. R.T.Erdoğan rejimi, emperyalist tekelleri Türkiye’ye davet ederek, ülkenin zenginliklerini emperyalist efendilerine peşkeş çekmeye hazır

olduğunu bir kez daha ilan etmiş oldu.

Dipten gelen dalgaya hazırlanmalıyız!

AKP iktidarı, bir yönetme krizi içinde. Bu kriz hem ekonomik hem de politiktir. Egemenler yönetemiyor, kitleler de eskisi gibi yönetilmek istemiyor. Ülkemizde devrimci durumun sürekli olmasının içeriği de budur. Her devrimci durum, bir devrime yol açmaz. Devrimci durumda kitleleri örgütlemeye, hedefe yöneltmeye subjektif güç belirleyicidir. Temel sorun budur.

İktidar yönetemedikçe artan öfkeyle sokağa yansıyan direnişleri baskı ve zor yoluyla bastırıyor. AKP’li yetkililerin Gezi İsyanı’nı sürekli anmalarının, dillendirmelerinin esas nedeni de budur. Onlar dipteki kaynamanın, dalganın farkındalar. Bu dalganın patlaması büyümesi durumunda kitlelerin öfkesinin karşısında duramayacaklarını da çok iyi biliyorlar. Bu yüzden durmadan saldırıyorlar.

15 Temmuz 2016 tarihinden bu yana faşist uygulamalarını derinleştiren, yaygınlaştıran ve daha aleni hale getiren AKP’nin derdinin Gülen Cemaati olmadığı başından beri belliydi. AKP, bunu bir fırsata dönüştürerek direnişin en diri güçlerine saldırdı. Kürt güçlerini, halkını hedef almasının nedeni de buydu. Ro-

java’da aldığı yenilginin hırsı ve intikamıyla içerde Kürt halkına, kurumlarına, devrimci ve demokratik faaliyete sürekli ivmesi artan bir saldırı siyasetini devreye soktu. HDP eski eş başkanlarının yanı sıra 10 milletvekili tutuklanmış, 5 bin HDP çalışanına hapisanelere konmuş, 60’a yakın belediyeye el konmuş ve bütün Kürt kurumlarına her gün baskınlar yapılarak saldırmaya devam ediliyor.

Hiçbir işçi direnişine ve greve tahammül edemiyorlar. Soma-Ermenek maden işçilerinin hak arama direnişini polis ve jandarma zoruyla durdurmaya çalışıyorlar.

Devrimci güçler, ilerici partiler, gençler, kadınlar, LGBTİ+lar, Cumartesi Anneleri, köylüler... Herkes AKP’nin saldırı menziline. Bir basın toplantısı bile egemenler için büyük bir tehlike arz ediyor. Her direnişin, gösterinin ve grevin rejim için toplumsal büyük bir ayaklanmanın mayalanması olacağını gördükleri için filizlenen her direnişi daha büyümeden kurutmak istiyorlar.

AKP’nin sonu yakındır... Tüm faşist iktidarlar sona yaklaştıkça daha da saldırganlaşırlar. Saldırganlaştıkça onların uzayacağını sanırlar. Tarih, faşist iktidarların ne kadar baskıcı ve zorbaca olursa olsun, kitlelerin öfkesi karşısında duramadıklarını göstermiştir.

Ülkemizde de faşizmin kaçınılmaz sonu bu olacaktır. Bu gücümüz ve cesaretimiz fazlasıyla var. Birleşik mücadelemiz umut veriyor. Tüm devrimci güçler faşizmin ortak bir birleşik mücadeleyle yenileceğini biliyorlar. Bunun için örgütleniyor ve yeni yeni planlar yapıyorlar. “Faşizmi Yıkacağız, Özgürlüğü Kazanacağız” kampanyası tam da AKP-MHP’yi, faşist diktatörlüğü hedefliyor.

Bu ortak faaliyet tüm toplumsal kesimleri kapsaması bakımından oldukça isabetlidir. Kampanyanın gençlik örgütleriyle start vermesi ilk mesajını vermiş ve toplumsal bir dikkate neden olmuştur. Bu oldukça önemlidir. Gençliğin dinamik gücü, ortak çalışmamızın çekim gücüdür.

25 Kasım’dan 10 Aralık Dünya İnsan Hakları Günü’ne, devrimci tutsaklara özgürlük şiarının haykırılmasından Aralık ayında Maraş, Roboski ve 19 Aralık eylemlerine, Kürt ulusu üzerindeki baskıların protesto edilmesinden 1 Mayıs’a kadar ortak faaliyetimiz önemli bir işlev görecektir. Tüm toplumsal olaylar ve hak gasplarına yönelik direnişlerle bütünleşen kampanya, dönemin önemli bir atılımı olacaktır.

Yeni Dönem Eski Yöntem; Halka Acı Reçete!

Pandemi ile beraber şiddetlenen ekonomik krizden çıkmak için, emperyalist-kapitalist sistem bilindik yollara başvurmaktadır. Bu bilindik yöntem emperyalist - kapitalist sistemin her krizinin faturasını işçi ve emekçilere çıkarmasıdır. Pandemi ile birlikte kalkan paketleri adı altında atılan her adım emek dünyasının kazanılmış haklarının bir bir gasp edilmesi olarak karşımıza çıkmaktadır. Krizin fırsata çevrilmesi diye ifade edilen şeyde işte budur. İktidar attığı atacağı adımı işçi ve emekçilerin tepkilerine göre belirlemede, gelen tepkiye göre ya devam etmekte ya da atacağı adımı erteleyip bir fırsatını bulduğu anda tekrar gündeme getirmektedir. Bu duruma verebileceğimiz en iyi örnek kıdem tazminatının gaspı ile ilgili yaşanan tartışmalardır. İktidar, meclis kapanmadan önce dillendirip yasa olarak getirmek istediği kıdem tazminatının gaspı ile ilgili önergesini gelen tepkiler üzerine geri çekmek yani ertelemek zorunda kalmıştı. İktidar, kıdem tazminatı meselesini işsizliğin, yoksulluğun arttığı, pandeminin ilk dönemden daha yaygın olarak halkın yaşamını doğrudan etkilediği bir dönemde, işçi ve emekçilerin bir bölümünü etkileyecek bir biçim de parçalı olarak tekrar gündeme getirdi. Parçalı olması daha önceden de bildiğimiz bütünü karşı koyuşunu engellemek için yapılan bir taktik olarak kullanılmaktadır. İstihdam paketi olarak açıklanan, gerçekte ise kıdem tazminatı ve emeklilik hakkının kalıcı gaspından esnek ve sigortasız çalıştırmanın yaygınlaştırılmasına dek bir dizi hak gaspının yasalaştırılmak istendiği torba yasa meclise sunuldu. 25 yaş altı ve 50 yaş üstündekiler "belirli süreli iş sözleşmesi" ile kıdem tazminatından mahrum edilecekleri bir çalışma yaşamının içine sokulmak istendi. 25 yaş altı ve 50 yaş üstü çalışanlar için tam anlamıyla belirsizlik yaratacak belirli süreli iş sözleşmesi istihdamı arttırma kılıfı altında, işçi ve emekçilerin bir kesimini etkileyecek bu girişimin, çalışanların tamamının haklarını gasp edecek düzenlemenin ayak sesleri olduğu açıkça ortadadır. Emegün örgütlü yapısındaki güçsüzlüğü de hesap ederek kazanılmış haklara hücum eden iktidar, kıdem tazminatı gaspına karşı kıpırdanmaların olması ve işçi ve emekçilerin bu yasa tasarısına karşı birlikte, bir araya gelerek oluşturdukları enerji karşısında geri adım atmak zorunda kaldı. İktidarın en büyük korkusu olan ezilenlerin bir araya gelerek

İktidar, kıdem tazminatı meselesini işsizliğin, yoksulluğun arttığı, pandeminin ilk dönemden daha yaygın olarak halkın yaşamını doğrudan etkilediği bir dönemde, işçi ve emekçilerin bir bölümünü etkileyecek bir biçim de parçalı olarak tekrar gündeme getirdi.

birlikte mücadele etmek karşısında izlediği yol; ya zor yolu ile dağıtmaya çalışmak ya da geri çekilir gibi yapıp daha uygun bir fırsatını bulduğu anda tekrar denemek olarak karşımıza çıkmaktadır. Kıdem tazminatı meselesinde karşımıza çıkan budur.

İktidar kıdem tazminatı üzerinden çalışma yaşamını yeniden şekillendirmek istemektedir. Bundandır ki kıdem tazminatı gaspı ile ilgili meseleler gündemden düşmüş gibi gösterilmeye çalışılsa da iktidarın gündeminden düşmemektedir. Keza son dönemde açıklanan tüm ekonomik programlarda çalışma yaşamının yeniden düzenlenmesi hedef olarak konmaktadır. Esnek, güvencesiz çalışma şekilleri işçi ve emekçilerin kazanılmış hakları gasp edilerek hayata geçirilmek istenmektedir. Bu durum iktidarın açık hedefleri arasındadır. Ekonomik krizi atlatmanın çaresini emek cephesine topyekûn saldırıda bulan iktidar bu yolla sermayeye alan açmaya çalışmaktadır. İstifa eden Berat Albayrak "İstihdamda esnek çalışma üzerine kurulu bir model üzerine çalışıyoruz". Berat Albayrak'ın istifa etmesinin ardından yeni döneme giriyoruz diye açıklama yapan Erdoğan'ın konuşmalarını incelediğimizde, iktidarın krizden çıkış yolu olarak emegün kazanılmış haklarının gaspını yöneldiğini görebiliriz.

"Ülkemizi yerli ve uluslararası yatırımcılar nezdinde riski az, güveni yüksek, kazancı tatminkâr bir cazibe merkezi haline getirmekte kararlıyız." "... Dünyanın en güçlü ve zengin ülkelerinin dahi bir sonbahar yaprağı gibi savrulduğu böyle bir dönemde, Türkiye'nin maslahata uygun tedbirlerle yoluna devam etmesi gayet tabiidir. Bunun için, yaşadığımız kritik dönemin ruhuna uygun şekilde, gerekiyorsa devlet ve millet olarak fedakârlık

yapmaktan, acı da olsa doğru reçeteleri uygulamaktan kaçınmayacağız." "Yerli ve uluslararası yatırımcıların kazancını kendi kazancımız olarak görenek, yatırımcılara her türlü kolaylığı gösterecek, desteği vereceğiz"

İnsani bir kriz durumunda dahi, açlıkla, ölüm arasında tercih yapmak zorunda bırakılan işçi ve emekçilerin hiçbir talebini karşılamayan iktidar sahipleri krizden etkilenen sermayenin yanında durmakta, bu durumu açıkça ifade etmekten çekinmemektedir. Erdoğan'ın yeni dönem vurgusu ile beraber yaptığı konuşmadaki ayrıntılara baktığımızda sermayeye daha da büyük avantajlar getireceklerini ifade etmiş ve bununla birlikte halka acı reçetenin yazılacağını kaydetmiştir. İşsizlik ve yoksulluğun pençesinde yaşam mücadelesi veren halka krizin acı reçetesini de ödemek zorunda bırakılacağı açıkça ilan edilmiştir. Esnek, güvencesiz, örgütsüz bir çalışma yaşamı iktidarın yerli ve yabancı sermayeye verdiği en önemli vaadi olarak karşımıza çıkmaktadır. Türkiye'nin emegün kazanımları tasfiye edilerek ucuz işgücü haline getirilmesi yeni dönem programı olarak bizlere sunulmaktadır. Erdoğan'ın da dediği gibi iktidar bu doğrultuda adımlarını atmaktan çekinmeyecektir. Emek cephesindeki örgütsüzlüğü kendine avantaj olarak gören iktidar bu alanda saldırıyı arttıracığının haberini vermektedir. Bundan dolayı bu saldırı karşısında duran irili ufaklı her türlü direnişe tüm şiddetiyle saldıracak-

tır. Maden işçilerinin eylemleri, Bimeks işçileri, toprağına sahip çıkan köylülere azgınca saldırmasının bu konseptle bağlantısı vardır. İktidar ezilenleri bir araya getirecek ve onlara umut aşılayacak hiçbir direnişe tahammül edememektedir. Bu durumu iktidarın sınıfsal refleksi olarak değerlendirebiliriz. Esas olan önümüzdeki dönemde keskinleşecek sınıf çatışmasında kitlelerin birlikte mücadele etmesinden korkan iktidar, bu alanı boş bırakmamakta umut olabilecek kıvılcım yaratma potansiyeli gördüğü bütün direnişlere devletin tüm kurumlarıyla saldırarak boğmaya çalışmaktadır. İktidarın zayıf noktası da bu birliktelikten geçmektedir. Ezilenlerin birlikte fiili-meşru mücadele hattını örme-si önümüzdeki dönem egemenlerin tüm hesaplarını alt üst edecek tek gerçeklik olarak karşımıza çıkmaktadır. İktidar bu bilinçle hareket etmektedir, bizim de bu bilinçle hareket etmemiz gerekmektedir.

İktidar sahipleri, krizden çıkış yolu olarak ezilenlere her cephede tam bir saldırıyı öngörmektedir. Bu saldırıya karşı koyan her bir direniş, umut olma - kıvılcım olma potansiyeli taşımaktadır.

Egemenlerin topyekûn saldırısına karşı parça parça, tek tek birbirinden kopuk olan mücadelelere omuz vermek, bu direnişleri birleştirmek sorumluluklarımız arasında belirtmektedir. Direnişlerin büyütülmesi için elimizden geleni yapmak, yan yana birlikte mücadele etmek, fiili-meşru mücadeleyi büyütme önümüzdeki dönemin rengini belirleyecektir.

İşçi Eylemleri Sürüyor

Maden İşçileri: Direnişle Kazanacağız

Madencilerin direnişi engellemelere rağmen büyük bir kararlılıkla devam ediyor.

16 Kasım'a kadar talepleri karşılanmazsa Ankara'ya yürüyeceklerini belirten madenciler "Bugüne kadar kaybettik, geleceğimizi de kaybetmek istemiyoruz. Ya kazanacağız ya kazanacağız" dedi.

Maden işçileri, Ermenek'te 80'li günleri doldurduktan sonra Soma'da ise 12 Ekim'den bu yana direnişte. Bağımsız Maden-İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Kamil Kartal, bütün engellere rağmen direnişin devam edeceğini vurguladı. Ermenekli direnişçi Barış Karagöz de emek sömürsünün engellenmesi için yürüyeceklerini söyledi.

Maden işçileri, 16 Kasım'a kadar tazminat ve ücret talepleri karşılanmazsa Ankara'ya yürüyeceklerini aktardı. Kartal, "Bu mesele çözülmeden Soma'ya asla dönmeyeceğiz. Ankara'da da görüşme yürütüyoruz bakanlık düzeyinde. Onlara da söylediğimiz gibi biz asla sorunlar çözülmeden geri dönmeyeceğiz. Ne Ermenek'te ne de Soma'da. Engelleyecekler ama yine de yürüyeceğiz Ankara'ya kadar. Her adım attığımızda önümüze inanılmaz bir güçle çıkıyorlar ama biz madenciler olarak korku duvarını aştık. Kimseden de korkmuyoruz. Sorun çözülene kadar sokaktan çekilmeyeceğiz ve Soma'ya dönmeyeceğiz." sözlerini dile getirdi.

Ermenek'te ödenmemiş maaşlar için Soma'da da yaklaşık 800 madencinin

ölüm tazminatları ve kıdem ihbar tazminatları için yollarda ve sokaklarda olduklarını belirten Kartal, "Yürüyüşümüz sürekli jandarmalarla ve polislerle engelleniyor. Şu anda da Manisa Gölmarara'da bir spor salonunda bekletiliyoruz" dedi.

Ermenek'te direnişini sürdüren Barış Karagöz de karşılaştıkları engeller hakkında konuştu. Karagöz iş güvenliği ve sağlığı taleplerinin karşılanmasını istediklerini belirtti. Karagöz, 16 Kasım'da herhangi bir değişikliğe gidilmezse direnişlerine devam edeceklerini ve haklarını alana kadar da bunun arkasını bırakmayacaklarını söyledi: "16 Kasım'da taleplerimizi karşılayacak bir şey çıkmayacak olursa biz geri adım atmayacağız. Ankara yürüyüşümüzü devam ettireceğiz."

İşçilere sosyal medyada #Maden-ciyleYürüyorum etiketi ile destek kampanyası başlatıldı. Tazminatları ve ücretlerine dair talepleri karşılanmazsa 16 Kasım'da yeniden Ankara'ya yürüme kararı alan maden işçilerine destek veren pek çok aydın, yazar ve müzisyen video-lu paylaşım yaptı ve işçilerin haklarının verilmesini istedi. Twitter'da #Maden-ciyleYürüyorum hashtag'i ilk sıralarda yerini aldı.

Bakırköy Belediyesi emekçileri 28 Ağustos'tan bu yana 15. eylemlerini yaptı

İstanbul Bakırköy Belediyesi'nde çalışan Tüm Bel-Sen üyesi emekçiler Bakırköy Belediyesi önünde 12 Kasım'da yaptıkları eylemle bir kez daha toplu İş Sözleşmesi

(TİS) haklarının tanınmasını istedi.

Belediye yönetimine TİS görüşmelerinin başlaması çağrısında bulunan emekçiler, "Biz burada hakkın, hukukun, adaletin olmadığını halkımıza ifşa edeceğiz" dedi.

Emekçiler adına açıklamayı okuyan Tüm Bel-Sen İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Adem Erdem, "Niyet emeğin yanında mı yoksa karşısında mı olmaktadır? Kendi emekçisiyle çatışma halinde olan bir belediye başkanı var. Bakırköy Belediyesinde sağlık emekçileri adına bir anıt dikiliyor, o anıt reklam malzemesi yapıyor. Ama işin gerçeği öyle değil. Bakırköy Belediyesinde işçilerin 31 aydır emekçilerin ise 20 aydır toplu sözleşmeleri bağitlanmaktadır. Toplu sözleşmeler bağitlanana, hak yerini bulana kadar mücadele etmeye devam edeceğiz" dedi.

Atlas Global çalışanları patronun evinin önünde eylem gerçekleştirdi
İflas eden havayolu şirketi AtlasGlobal'in çalışanları, şirket sahibi Ali Murat Ersoy'un Suadiye'deki evi önünde ödenmeyen maaşları ve tazminatlarını istedi.

Havayolu şirketi AtlasGlobal'in iflasıyla maaşları ve tazminatları ödenmediği için Atlas Zedeler Adalet Platformu'nu (AZAP) kuran çalışanlar, 14 Kasım günü yaptıkları açıklama ile seslerini duyurmaya çalıştı.

"Bize adalet yoksa, size huzur yok" ve "Ali Murat Ersoy'a haber verin, alacaklarımızın peşini hiçbir zaman bırakmayacağız" pankartı açan çalışanlar, sık sık "Direne direne kazanacağız" sloganı atarak alacaklarının ödenmesini istedi.

Mağdur edilen çalışanlar adına konuşan İdris Elmas, 2019 Kasım ayından bu yana maaşlarını alamadıkları için mağdur olduklarını dile getirdi.

Elmas, "Türkiye genelinde Murat Er-

soy tarafından kurulmuş 41 şirket, Turizm Bakanı kardeşi Mehmet Ersoy tarafından kurulmuş 31 şirket var. Fakat işçilere gelince güvenli alanlarından çıkamıyorlar, aslında hiçbir şeyleri yoktur" dedi.

Çalışanlara destek veren Havayolu Çalışanları Sendikası (Hava-Sen) Başkanı Seçkin Koçak ise, yaptığı konuşmada işçilerin direniş gücü ile haklarını alacağını söyledi.

Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde 2 aydır maaşları ödenmeyen işçiler iş bıraktı

İstanbul Valiliği bünyesindeki İstanbul Proje Koordinasyon Birimi yönetiminde yapımına devam edilen Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi şantiyesinde çalışan inşaat işçileri 2 aydır maaşlarının ödenmediğini açıkladı.

Yüklenici firmanın Taş Yapı olduğu projede, Başdan İnşaat ve 3k1a İnşaat isimli taşeron firmalara bağlı olarak çalışan işçiler bu nedenle iş bıraktı.

DİSK'e bağlı Devrimci Yapı, Yol ve İnşaat İşçileri Sendikası (Dev Yapı-İş) üyesi olan işçiler, 13 Kasım günü şantiye önünde oturma eylemine başladı.

"Çalışmaktan kaçınma hakkı" nı kullandıklarını belirten işçiler, maaşlarını alanadek eylemlerine devam edeceklerini söyledi.

Pınar Saip: Salgının Yükü Sağlık Çalışanlarının Omzuna Yüklendi

Koronavirüs pandemisinin Türkiye’de ortaya çıktığı mart ayından bu yana hastalık krizi artarak devam ediyor. Sürecin başından itibaren pasif bir tutum sergileyen Sağlık Bakanlığı, süreci tam anlamıyla sağlık çalışanlarının omzuna yıkmış durumda. Yine sürece ilişkin hem Türk Tabipleri Birliği hem de Tabip Odaları bu konuda bakanlığa çok sayıda öneri ve çağrı yapsa da sonuç alamadılar. Sürecin yıkıcılığı devam ederken biz de konuyu İstanbul Tabip Odası Başkanı Pınar Saip ile konuştuk.

Bilindiği üzere koronavirüs vakaları özellikle son zamanlarda büyük bir artış gerçekleştirdi. İstanbul başta olmak üzere vaka sayıları patlama noktasında. Bakanlık ve valilikler de buna ilişkin ‘önlem’ adı altında uygulamalar devreye soktu. Bunların yeterli olduğunu düşünüyor musunuz?

Pınar Saip: Yani kesinlikle yeterli değil. Şu anda bile mart ve nisan aylarına göre daha kritik durumdayız. Vakalar evde takip ediliyor ve izolasyon koşulları yeterince sağlanmıyor. Ev koşulları salgının merkezi haline gelmiş durumda. Bu zamanlarda sadece hasta olanlar ya da daha doğrusu durumu kötü olanlar hastaneye yatırılıyor. Böyle olmasına rağmen hastanelerde büyük bir yoğunluk var. Ayrıca yoğun bakımlarda da yoğunluk var. Buna karşın sadece 65 yaş üstüne getirilecek tedbirler veya sigaranın yasaklanmasına yönelik uygulamalarla bu konunun üstesinden gelmemiz mümkün değil. Bir an önce sosyal tedbirlerin alınarak virüsün kuluçka süresi boyunca kapanmanın gerekli olduğunu düşünüyoruz.

-Peki Sağlık Bakanlığı’nun açıkladığı verilere dair ne söylemek istersiniz. Zaten başından beri verilerin çarpıtıldığı biliniyordu. Bununla birlikte Dünya Sağlık Örgütü’nün tanımlamalarına göre de verilerin paylaşılmadığı öğrenildi. Bu sürece dair ne söylemek istersiniz?

- Şimdi Bakan’ın kendisi de söyledi; Sadece hastaneye yatanların listesi veriliyordu ve tedavi altına alınan rakamlar bu açıklanan rakamların içinde değil. Testin pozitif oranı-bizim ülkemizdekini tam olarak bilmesek de- dünyada yüzde 50-60 civarında. Testi negatif çıkan ancak hasta olanların da sayısı bu rakamların içerisinde değil. Aslında bunların ayrı ayrı açıklanması lazım. Hem evde tedavi gören

ve ilaç verilip takip edilen hasta sayısının hem de testi negatif çıkanların sayısının da ayrıca belirtilmesi lazım. Ancak bunlar salgının başından beri açıklanmıyor maalesef. Biz Türk Tabipleri Birliği ve İstanbul Tabip Odası olarak bu sayıların açıklanması gerektiğini söylüyorduk. Çünkü bu hem salgının boyutlarını görme açısından hem de buna göre tedbirleri alma açısından çok önemli.

- Aslında bu sürecin en ağır yükü de sağlık çalışanlarının omuzlarında. Salgının başlarında başta koruyucu malzeme eksikliği olmak üzere hem malzeme sıkıntısı hem de yoğun çalışma süreleri vardı. Bu süreçte yıpranan sağlık çalışanlarının çalışma koşullarının iyileştirilmesine yönelik Sağlık Bakanlığı’nun bir çalışması oldu mu?

Maalesef salgının yükü sağlık çalışanlarına yüklenmiş vaziyette. Şu anda iktidar sanki ortada hiç salgın yokmuşçasına çok gerekli olmayan yatırımlar yapıp bütçeyi oraya aktarıyor. Oysa sağlık çalışanlarının düzenli test talebi bile hala karşılanmamış değil. Günlük test sayısı veriliyor ama bunların ne kadarının yapıldığı, mükerrer olduğu konusu paylaşılmıyor. Bu süreçte de sağlık çalışanları arasında koronavirüs yayıldı ve birçok arkadaşımız hastalandı. Onlar tabii ki bu süreçte evlerine ve ailelerine taşıyorlar ve ailelerinden yoğun bakımda olan arkadaşlarımız var. Ayrıca söz verilen bir sürü ek ödemelerde karşılanmadı. Sağlık emekçileri, özlük hakları açısından ve çok ağır bir iş yükü altında çalışıyor. Burada iş yükü meselesi önemli çünkü çok uzun saatler çalışmak uygun değil. Yani sağlık çalışanlarının çalışma ortamları gerektiği gibi değil, açıkçası sağlık çalışanları için gerekli koşullar sağlanmamış durumda.

- Peki size göre sağlık çalışanları için ilk ve acil olarak ne yapılması lazım. Bu konuda Sağlık Bakanlığı’nun nasıl bir adım atması gerekiyor?

-Şu an hastaneler üzerinde çok ciddi bir yük var. Bu yükün azaltılması için bir kapanma gerekiyor. Yani tedbirlerin alınıp o iş yükünün azaltılması için temasın kesilmesi gerekiyor. Çünkü artık mesele sağlık emekçilerinin kaldıramayacağı bir noktaya doğru gidiyor. Ki şu an kaldırılıyorsa da burada sağlık çalışanlarının büyük bir özverisi sonucu kaldırılıyor. Dediğim gibi bu büyük

Pandemi sürecin yıkıcılığı devam ederken biz de konuyu İstanbul Tabip Odası Başkanı Pınar Saip ile konuştuk.

SÖYLEŞİ | PINAR SAİP

yükün altında çalışan sağlık çalışanlarının yükünün azaltılması için tedbirlerin alınması ve bir an önce sosyal destekle birlikte kapanmaların sağlanması ve açılma olacaksa da yine tedbirlerle açılmanın sağlanması gerekiyor. Ayrıca şu an Kanun Hükmünde Kararnameler (KHK)’le işten atılan sağlık çalışanlarının tekrar iş gücü olarak kazandırılması gerekli. Çünkü bu arkadaşların çoğu deneyimli sağlık çalışanları. Özellikle grip aşısı başta olmak üzere aşıların sağlık çalışanlarına yapılması lazım. Çünkü gelen aşılar yetersiz sayıda geldi ve bunlar da özellikle sağlık çalışanlarına uygulanmadı. Aslında bir an önce sağlık çalışanlarına yönelik aşı getirilip uygulanması gerekmektedir. İş yükünün mümkün olduğunca azaltılması için hastanelerde olsun, birinci basamak sağlık hizmetlerinde olsun sağlıkçıların görüşlerinin dinlendiği bir alan yaratılması lazım. Pandemi kurullarında sağlık çalışanlarının temsilcileri mutlaka bulunmalı ve onların talepleri dikkate alınmalı. Birinci basamakta aile hekimleri ve filyasyon ekibinde yer alanlar da çok yorulmuş durumda. Çünkü bu hizmetler kopuk kopuk yürütülüyor. Bunların da bir an önce birleştirilip aile sağlığı merkezlerine de gerekli desteğin verilmesi lazım. Birçok sağlık çalışanı hala koruyucu destek ekipmanlarını bile ceplerinden alıyorlar.

Ve her geçen gün onların takip etmesi gereken hasta sayısında artış oluyor. Bu arkadaşların da çalışan sayısı yönünden desteklenmesi lazım.

- Son olarak bu süreçte hayatını kaybeden sağlık çalışanlarına yönelik İTO veya TTB’nin bir çalışması var mı? Son süreçte ışık açma-kapama eylemi gerçekleştirildi sağlık çalışanlarının hayatını kaybetmesine yönelik. Sürece yönelik eylem planlarınız da var mı?

- Biz ilk olarak koronavirüsün bir meslek hastalığı olarak kabul edilmesini istiyoruz. Çünkü bu bir işyeri güvenliği sorunu. Dünyada da sağlık çalışanları çok fazla hastalanıyor. Ülkemizde de net rakamları bilmemekle birlikte en az 62’si hekim 145 sağlık çalışanının öldüğünü biliyoruz. Biz bir an önce bu hastalığın hem maliyet açısından hem de ölüm olduğunda geri kalanlara destek açısından meslek hastalığı olarak kabul edilmesini istiyoruz. Tabip odaları 65 tabip odasıyla birlikte bir kampanya düzenledi. Meslek hastalığı olarak kabul edilmesine yönelik bir yasa tasarısı da hazırlandı. Bu ışık kapama-açma eylemi de bunun bir parçasıydı. İlk önce hep birlikte bir gazete ilanı verdik, arkasından bu açma-kapama süreci devam ediyor. Biz bu konuyu ülkenin gündeminde tutmaya devam edeceğiz.

- Bize vakit ayırdığınız ve görüşlerinizi paylaştığınız için teşekkür ederiz.

KADINLARIN BİRLİĞİ

KADIN ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ, SINIF MÜCADELESİNİN NERESİNDE?

Sınıf mücadelesinin günümüzde somutlanmış hallerinden biri; kadınların özgül sorunları etrafında örgütlenip mücadelelerini sorunlarının yaratıcısı olan sisteme karşı diğer ezilen, sömürülen, baskı ve şiddet altında olanlar ve mücadele edenlerle birleştirmeleridir.

Kadın özgürlük mücadelesinin, sınıf mücadelesinin dışında konumlandırılması, biraz daha iyi haliyle de daha "aşağılarda" yani daha az önemli bir yerlerde tariflenmesi, devrim mücadelesinin en sorunlu yanlarından biri olagelmıştır. Hatta öyle ki, bu alanda faaliyet yürüten kadınların da, buna paralel küçümsenmesi hiç de istisnai vakıalardan değildir. Diğer yandan kadın mücadelesinin feminizmle eş tutulması, olması gerekenin kadınların "sınıf mücadelesine katılımının" sağlanması şeklinde bir algı oldukça yaygındır.

Kadınların sınıf mücadelesine katılımı tabii ki esas olandır, bu konuda tartışmaya dahi gerek yoktur, ancak sınıf mücadelesi dediğimiz şey nedir? İşte esas tartışma burada başlamaktadır. "Burada başlamaktadır" derken, bugün başladığını iddia etmiyoruz. Bu tartışmayı Lenin, ekonomistlerle yürüttüğü polemikte yapıyor, sınıf mücadelesinin darlaştırılmış haliyle, ekonomizmden mustarip şekilde özcü bir yaklaşımla sadece işçi sınıfının ekonomik taleplerini kapsayan, ekonominin yanı

sıra toplumsal ve siyasal yaşamın ortaya çıkardığı tüm çelişkilere gözünü kapayan bir mücadele olmadığını ifade ediyor.

Sınıf mücadelesi dediğimiz şey, en genel anlamıyla ezilenlerin, sömürülenlerin, baskı ve şiddete uğrayanların, işçi sınıfı önderliğinde ezen-sömüren sınıfları ve bunların örgütlü kurumu olan devletlerini yıkmayı ve yerine kendi iktidarını kurmayı hedefleyen mücadelesidir.

Kaynağını özel mülkiyetten alan, ancak ortaya çıkış koşulları ve şekilleri farklı farklı olan her türlü toplumsal sorun, kendi özgünlüğü içinde ele alınıp, bunları sisteme karşı birleştirmeyi başardığı oranda da sınıf mücadelesi başarıya ulaşır. Bu sorunları ele almayan, sınıf mücadelesinin bir parçası olarak görmeyen yaklaşımlar ekonomizmin en dogmatik ve kaba timsalleri olabilir ancak.

Sınıf mücadelesinin temel bileşeni olarak cinsiyet sorununun da kendi özgünlüğü içerisinde ele alınması ve onu işçi sınıfı ve ezilenlerin mücadelesiyle birleştirilmesi gereklidir.

Kadın sorununun Marksistlerce ilk ele alınışında, cins olarak kadınların yaşadığı sorunlara, ekonomist yaklaşım nedeniyle uzak durulmuş, bu dönemde kadınlar üretimine çekildikçe işçileşerek, cinsiyete dayalı işbölümünün ortadan kalkacağı tespiti yapılmıştı. Kadınların ayrı bir örgütlenmeye ihtiyacının olmadığı tespitinin temelini de esasta bu görüş oluşturmaktaydı.

Bu anlayış, özellikle kadınların (büyük oranda da feministlerin) verdiği mücadeleler ve yaptıkları araştırmalar sonucu değişti. Kadının günlük yaşamı,

ev işinin analizi, ev işi ve sermaye ilişkisi vs. değerlendirildi. Hem kapitalizmin en fazla geliştiği ve kadının iş hayatına çekildiği ülkelerde hem de sosyalist devrimin gerçekleştiği ülkelerde kadınların ezilmesinin ve erkeğin baskısı altında tutulmasının sonlanmadığı ortaya çıktı.

"Patriarka" diye kavramlaştırılan erkeklerin sırf cinsiyetlerinden ötürü kadınların emeği ve cinselliği üzerinde hakimiyet kurmalarını sağlayan devlet ve toplumsal ilişkiler sisteminden kurtulmalarının özel bir mücadele tarzını ve örgütlenmesini gerektirdiği görüldü.

Sınıf mücadelesinin günümüzde somutlanmış hallerinden biri; kadınların özgül sorunları etrafında örgütlenip mücadelelerini sorunlarının yaratıcısı olan sisteme karşı diğer ezilen, sömürülen, baskı ve şiddet altında olanlar ve mücadele edenlerle birleştirmeleridir. Nedeni ne olursa olsun ezilenlerin, sömürülenlerin her türlü mücadelelerini, tekil olarak verebileceklerini düşünmeleri, sisteme karşı güçlerini birleştirmemeleri ve hepsinin üzerindeki baskının, şiddetin, sömürünün kaynağının ortak olduğunu görmemeleri en baştan mücadeleyi kaybetmektir.

Kısacası sınıf mücadelesinin darlaştırılmış, dogmatlaştırılmış ele alışları ve yorumlarından güçlü bir teorik, politik ve pratik hamleyle kopuş yapan bir kadın hareketinin sınıf mücadelesinin önünü açacağını görmeliyiz. Bu yanıyla kadınlar olarak teori üretiminden politikaya ve pratiğe her alana yoğunlaşmamız gerekmektedir.

Kadın cinayetlerine ilişkin raporunu açıklayan Sosyo Politik Saha Araştırma Merkezi, yılın ilk 10 ayında 197'si şüpheli olmak üzere toplam 453 kadının öldürüldüğünü açıkladı.

10 Ayda 453 Kadın Katledildi, En Çok Cinayet 'Ev İçerisinde'

Sosyo Politik Saha Araştırmaları Merkezi, 2020 yılı Ocak ve Ekim aylarını kapsayan 10 aylık Kadın Cinayetleri Raporunu açıkladı. Rapor, Kadın Cinayetlerini Durduracağız, Bianet, Jinnnews, Mezopotamya Ajansı başta olmak üzere pek çok site ve yayın içerisinde elde edilen veriler sonucunda hazırlandı. Raporda, 10 aylık zaman diliminde, en az 256 kadının cinayet sonucu, en az 197 kadının ise şüpheli bir şekilde yaşamını yitirdiği bilgisine yer verildi. Şüpheli olarak kayda geçen ölümlerle beraber toplam 453 kadının öldürüldüğü kaydedildi.

Rapordaki verilere göre; kadın cinayeti olarak kayıtlara geçen ölümlerin en çok görüldüğü ilk üç kent; İstanbul (37), İzmir (19) ve Antalya(13) iken; Hiçbir kadın cinayetinin basına yansımadağı iller ise Artvin, Bayburt, Hakkâri, Karaman, Malatya, Siirt, Tokat ve Dersim oldu.

Yine şüpheli kadın ölümlerinde ilk sırayı İstanbul (19) alırken, devamında Antalya (18) Diyarbakır (11) Aydın (11) ve Mardin (10) yer aldı.

Raporda, öldürülen kadınların yüzde 37,9'unun evli olduğu erkek ya da eskiden evli olduğu erkekler tarafından, yüzde 18,4'ünün tanıdık/akraba tarafından, yüzde 16'sının ise birlikte olduğu erkek tarafından öldürüldüğü belirtildi.

Raporda yine kadınların yüzde 57,8'i ateşli silahla, yüzde 27,3'ü kesici aletle, yüzde 6,6'sı boğularak, yüzde 3,5'i darp edilerek öldürüldüğü belirtildi. Öldürülen kadınların yüzde 3,5'inin ise nasıl öldürüldüğü tespit edilemedi.

Raporda, yıl yıl kadın cinayetlerinin nasıl gerçekleştiğine dair verilere bakıldığında; Kadın cinayetleri/katliamlarının artışı ile bireysel silahlanmanın artışı arasında doğrudan bir ilişki olduğu saptamasına yer verildi.

"En çok cinayet ev içerisinde"

Yine 10 aylık medya incelemesi sonucu edinilen bilgiye göre, kadınların yüzde 54,3'ü ev içerisinde, yüzde 33,6'sı sokak, iş yeri, kuaför, park vb. kamusal alanlarda öldürüldü.

Kadınların yüzde 12,1'inin ise nerede öldürüldüğü tespit edilemedi.

Raporun tamamına QR kodu okutarak ulaşabilirsiniz.

“İstanbul Sözleşmesi Yaşatır”, Sözleşmeyi Uygula!

Kadın ve LGBTİ+lara dönük şiddetin daha fazla arttığı bir gerçeklik iken, devletin açıkladığı salgından korunma “tedbirleri” biz kadın ve LGBTİ+lara koruyamadı.

Pandemi döneminde evlere kapatılan, emeği sömürülen kadınlar şiddetin her türlüüne daha fazla maruz kaldığı bir dönemde kadın ve LGBTİ+lara yaşam hakkını savunan İstanbul Sözleşmesi erkek iktidar tarafından tartışmaya açıldı. Pandemi artan şiddeti engellemek yerine, salgını bir fırsata dönüştüren erk zihniyet ilk elden kadın mücadelesinin kazanımlarını hedefine koydu. Uluslararası bir sözleşme olan “İstanbul Sözleşmesi”nden çıkılması ve maddelerinin, içeriğinin değiştirilmesi (revize edilmesi) tartışmaları AKP MYK’nın gündeminde yer edindi.

Tam da bu dönemde kadın ve LGBTİ+lara dönük şiddetin daha fazla arttığı bir gerçeklik iken, devletin açıkladığı salgından korunma “tedbirleri” biz kadın ve LGBTİ+lara koruyamadı. Üstüne üstlük yaşamlarımızı hukuksal olarak korumak adına sahip çıktığımız, İstanbul Sözleşmesi’nin uygulanması fiilen engelledi.

Pandemide alınmayan tedbirlerle birlikte erkekliğin daha fazla öldürdüğüne tanıklık ettik. Kadınlar “hayır” dediği için, ayrılmak istediği için ölümlerle tehdit edildi, katledildi. Yine bu dönemde çıkan infaz yasasıyla kadın ve LGBTİ+ katilleri, taciz ve tecavüzcüler, çocuk istismarcıları serbest bırakıldı. Çıkarılan bu yasa ile erkeklik cesaretlendirilerek, devlet tarafından güvence altına alındı.

Pandemi süresince artan erkek devlet şiddetine karşı kadınlar hayatlarımıza,

kazanımlarımıza sahip çıkıyoruz diyerek “İstanbul Sözleşmesi Yaşatır” eylemlilikleriyle sokağa çıktı. Evet hem de salgının yayıldığı bu riskli günlerde kadınlar daha fazla ölmek için sokaktaydı.

Erkek yargıya rağmen, Pınar Gültekin’i katledenlerin takipçisi olacağız...

Tam da böylesi bir dönemde Muğla’nın Ula ilçesinde 16 Temmuz’da kaybolan ve 21 Temmuz’da Menteşe ilçesinde ormanlık alanda cenazesi bulunan 26 yaşındaki Pınar Gültekin vahşice katledildiği haberini aldık. Erkekliğin sırtının sıvazlandığı, şüpheli kadın ölümlerine “intihar” denildiği, sanıkların erkek yargı tarafından amlandığı bugünlerde, kadın ve LGBTİ+lara yaşam mücadelesini ancak birbirimizden güç alarak büyüteceğiz.

Pınar Gültekin’ini katleden Cemal Metin Avcı ve kardeşi Mercan Avcı kadınların birlikte yürüttüğü mücadele sonucunda tutuklandı. Muğla Cumhuriyet Başsavcılığınca hazırlanan iddianamede, tutuklu sanıklar Cemal Metin Avcı’nın “canavarca hisle veya eziyet çektirerek öldürme” suçundan ağırlaştırılmış müebbet, kardeşi Mertcan Avcı’nın ise “suç delillerini yok etme, gizleme veya değiştirmeden” 5 yıla kadar hapisle cezalandırılması istenmişti.

9 Kasım’da görülen mahkemeye kadın örgütlerinin müdahil olma talebi ise “suçtan doğrudan zarar görmediği” ge-

rekçesiyle reddedildi. Oysa kadınların Pınar için yürüttüğü adalet talebi, şiddet sarmalında yaşam mücadelesi veren tüm kadınlara ses olmak için sürdürülmekte...

Duruşma öncesi adliye önünde bulunan, duruşmaya alınmayan kadın örgütleri yaptığı açıklamayla; “Bu erk sisteme en yüksek sesimizle İstanbul sözleşmesi bizindir demeye devam edeceğiz. Pınar Gültekin, Zeynep Şenpınar ve katledilen tüm kadınlar isyanımızdır. Hepinizi adliye koridalarında devam eden erkek devletin davranışları olan sözde namus kavramına, haklı tahrik zirvalarına, bahanelerle yapılan indirimlere müsaade etmemek için davaya sahip çıkmaya çağırıyoruz” sözleriyle 2. mahkemeye çağrılarak davanın takipçisi olduklarını dile getirdiler.

Patriyarkanın sistemli saldırılarıyla birlikte sömürü ve şiddet döngüsü içerisinde kadınların yaşamları tehdit altındayken, “zarar görmediğimiz” iddiası gerçekliği yansıtmamaktadır. Bu tutumla erkek yargı kendi hâkimiyeti içerisinde erkekliği aklama peşindedir. Fakat kadın mücadelesinin bir kazanımı olan ve TC’nin tarafı olduğu İstanbul Sözleşmesi uluslararası alanda bu gibi davalara kadın örgütlerinin katılma ve müdahil olma sürecine hukuki dayanak sağlamaktadır. Kendi hukukunu uygulamayan yargılama karşısında, ısrarla kadın mücadelesinin kazanımlarına sahip çıkmaya devam edeceğiz.

Rosa Kadın Derneği üyesi Narin Gezgör’e 7 Yıl 6 Ay Hapis

Rosa Kadın Derneği’ne yönelik soruşturma kapsamında açılan davada yargılanan Narin Gezgör’e, 7 yıl 6 ay hapis verildi.

Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı’nın Rosa Kadın Derneği’ne yönelik yürüttüğü soruşturma kapsamında 8 Haziran’da gözaltına alınarak tutuklanan ve daha sonra tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılan Narin Gezgör’ün “örgüt üyesi olmak” iddiasıyla yargılandığı davanın karar duruşması yapıldı.

Savcı, Gezgör’ün katıldığı basın açıklamaları, Rosa Kadın Derneği üyeliği, basın yayın kuruluşlarına verdiği röportajlar ve gizli tanık ifadesinin Gezgör’ün “örgüt üyesi olmak” suçunun delili olarak değerlendirdiği mütalaasını yenileyerek, ceza talep etti.

Mütalaaya karşı savunma yapan avukatlar, Gezgör’ün “örgüt üyesi olarak” değerlendirilmesi için aranan koşullardan birinin organik bağ, diğerinin ise sürekliliğinin olması gerektiğini ama davada bu iki şartın gerçekleşmediğini vurguladı.

Avukatlar, 8 ay boyunca Rosa Kadın Derneği yönetici ve üyeleri hakkında teknik takip yürütüldüğü ancak bunda herhangi bir ‘suç unsuruna’ rastlanmadığını belirtti.

Teknik takipten bir şey çıkmayınca derneğin basıldığı ve el konulan materyallerle dernek ile TJA ve KJA ile ilişkilendirilmek istendiğini kaydeden avukatlar, Rosa Kadın Derneği’nin dernekler masasına kayıtlı olduğunu, TJA ve KJA ile farklı tüzüklere sahip olduğunu kaydetti.

Gezgör aleyhine ifade veren gizli tanığın ifadesinin usulsüz alındığına dikkat çeken avukatlar, söz konusu ifadelerde, gizli tanığın söylediklerinin somut bir dayanaktan yoksun olduğunu ve gizli tanığın yönlendirildiğini dile getirdi.

Gezgör’ün avukatları, müvekkillerinin beraatini talep ederek, hakkında uygulanan adli kontrol tedbirinin kaldırılmasını istedi.

Verilen ara sonrası kararını açıklayan mahkeme heyeti, Gezgör’e, “örgüt üyesi olmak” iddiasıyla 6 yıl 7 ay hapis verdi.

PKK-KDP Savaşı Kime Hizmet Eder?

Qeladizê'de yaşayan halk Kürtler arası gelececek olası bir iç savaşa karşı protesto eyleminde bulundu | 4 Kasım

I. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra dört parçaya bölünen -bölgesel 4 gerici, faşist devlet arasında paylaştırılan-Kürtler, bu yönetimlerle barışık olmamış, sürekli mücadele içerisinde olagelmışlerdir.

Kürtlerin tarihi hep direniş aynı zamanda da Bırakuji (kardeş katli) ve ihanetler tarihi olmuştur. Kürtler tarihleri boyunca Bırakuji ve ihanetlerden çok çekmişlerdir. Bölgesel gerici/faşist devletler arasında paylaştırılan, 4 parçada yaşayan Kürtlerin en büyük istekleri Kürtlerin birliğinin sağlanması olmuştur.

Yakın tarihte bırakuji merkezi hep Irak Kürdistanı olmuştur. KDP ailesi aşiretsel anlayışıyla Irak Kürdistanı'nı kendi mülkü görmüş, bu anlayışın sonucu olarak da diğer örgüt ve yapılara karşı düşmanca tavır takına gelmiştir. Bir dönem "PKK bu alanda misafirdir" deyimini kullanmıştır/hala da kullanmaktadır.

KDP aşiretsel, partisel çıkarları ulusal çıkarların önüne çıkararak 1990 yılından 2000'e kadar Kürtler arası yoğun çatışmalara/savaşlara neden olmuştur. Bu çatışmalar/savaşlar, ulusal birliğin konuşulmasının, tartışılmasının, sağlanmasının önünde en büyük engel olagelmıştır. Bu süreler içerisinde birbirleriyle çatışan PKK-KDP, PKK-YNK, KDP-YNK, 2000 yılından sonra kendi aralarında anlaşmalara vardılar. Dönem dönem gündeme gelen anlaşmazlıklar diyalog ve müzakerelerle çözüldü.

Geçen nisan ayında Kandil'in batısında yer alan Zine Werte bölgesine Peşmerge güçlerinin gönderilmesiyle patlak veren gerilim, KDP ile PKK'yi yeni bir çatışmanın eşiğine getirmişti. PKK, KDP'yi TC adına hareket etmekle, TC'nin ken-

disini tasfiye girişimlerine ortak olmakla suçlamıştı. KDP ise PKK'yi kendisine ait güçlere saldırmakla, suikast yaptığı iddialarıyla suçladı. Kendisine bağlı Rudaw ve K 24 yayınlarıyla kışkırtma ve suçlamalar derinleştirildi.

Bu karşılıklı suçlamalar yeni bir bırakuji yaşanacağı kaygısını artırıyor. KDP genel başkanı M. Barzani "Kürt'ün Kürt'e karşı savaşını haram kılan tavrımız, istikrarımıza, kent, ilçe ve köylerimizin güvenliğine, vatandaşlarımızın kendi yurtlarından zorla çıkarılmasına, kurban edilmelerine ve haksız yere şehit edilmelerine karşı sessiz kalacağız şeklinde yorumlanmamalıdır" açıklamasını yaptı.

Diğer yandan KDP, uzun yıllardan bu yana TC ordusunun işgaline hep kapı aradı. TC ordusu da 1997 yılında yerleştiği alanlara hep yenisini ekleyerek güneye doğru ilerlemesini süreklileştirdi. MİT tarafından eğitilip ajanlaştırılan KDP taraftarlarının verdiği bilgiler/koordinatlarla İHA ve SİHA'lar PKK kadrolarına yönelik suikastlar gerçekleştirdi. Aynı zamanda savaş uçaklarının bombardımanlarıyla yüzlerce PKK gerillası yaşamını yitirdi.

Zine Werte olayında görüldüğü gibi, KDP'nin gerilla bölgelerine askeri güç gönderme ve gerillaya karşı TC ordusuyla iş birliği yapmaya devam etmektedir. 2015 yılından sonra KDP'nin, TC ile olan ilişkileri PKK ile gerginliğin artmasına neden oldu. TSK'nın Hakurk harekâtı, KDP güçlerinin PKK'nin hâkimiyetinde olan Bradost bölgesindeki hareketliliği, Maxmur Kampı'na yönelik ambargo, KDP'nin TC ile istihbarat paylaşmaları vs. konuları ilişkilerin toptan kopmasına neden oldu. Son olarak Haftanın operasyonu ve Şengal anlaşması ilişkileri daha

da gerginleştirdi. Bu ortamdan yararlanma amacıyla harekete geçen AKP-MHP faşist iktidarı "İkinci Kandil olmasına izin vermeyiz" diyerek Şengal'i hedef alan açıklamalar yaptı. Daha doğrusu Erbil ve Bağdat arasında imzalanan mutabakatla Şengal'deki PKK varlığını bitirmeye ve Ezidileri dışlayarak Şengal yönetimini ele geçirme planları yaptılar.

En son KDP güçlerinin Gare alanına yaptığı yığınak savaşa davetiye çıkarma gayreti olarak okunabilir. KDP'nin özel kuvvetleri Zervani komandoları PKK'nin kamp alanlarından biri olan Gare'yi çevirme harekâtı ve aynı zamanda KDP'nin Haftanın, Metina ve Behdinan'a bağlı bölgelerde yaptığı askeri yığınaklar, üsler ve karakollar kurmaları savaşa hazırlık yaptığının belirtileri olarak değerlendiriliyor.

Zine Werte'de, Şeladize, Amediye bölgelerinde gelişen olaylardan dolayı PKK gerillası ile KDP Peşmergeleri karşı karşıya geldiler/getirildiler. PKK gerillalarının duyarlı tavırlarıyla çatışmanın/ölümlerin önüne geçilmiş oldu.

KDP, Gare'yi kuşatmaya almak için savaş hazırlığına giriyor. Zırhlı araçlarla, yüzlerce özel güçle, PKK gerillasının üslediği kampların içine kadar girilmek isteniyor. Zine Werte'den sonra Gare operasyonu bir başka dönüm noktasıdır. Ciddi bir kışkırtmayla çatışma yaratılmak istenmiştir. 4 Kasım günü KDP özel güçleri Gare alanına operasyon yapmak için iki koldan PKK gerillalarının olduğu kampa yöndeliler.

PKK gerillaları "Peşmerge ile savaşmak istemiyoruz" diye uyarıda bulundu. Ama operasyonel güçler kampın içine kadar girdi, gerilla alanına girince de orada önceden savunma amaçlı döşenen mayınlar patlatıldı. Bu sıcak temasın bir çatışmaya dönüşmesini araya giren PKK ana karargâhı engelledi. Bölge hükümetinin bazı görevlileri ise olayın gerçekliğini çarpıtarak daha önce de yaptıkları gibi PKK'yi suçlayarak hedef gösterdi. PKK gerillalarının duyarlı tavırlarıyla ölümlerin önüne -şimdilik- geçilmiş oldu.

KDP'nin Medya Savunma Alanları'na yönelik son günlerde artırdığı saldırı ve provokasyon girişimlerinin ardından Kürdistanlı aydınlar, sanatçılar, bilim insanları, akademisyenler, siyasetçiler ve farklı kurumların temsilcileri harekete geçti. "İç savaş felaket, iç barış ise özgürlük getirir" sloganıyla başlatılan imza kampanyasına bin 500'ün üzerinde katılımla ortak bir çağrı yapıldı.

KDP-PKK savaşı çok açık ki; Kürtlere hizmet etmeyecek. Irak Kürdistanı savaşa dâhil olacak. TC'nin KDP'nin yanında savaşa dâhil olması Irak Kürdistanı topraklarının TC'nin kontrolüne geçmesi anlamına gelecektir. TC devleti nerede bir toprak parçasını ele geçirmişse oradan çıkmamak, sonuna kadar orada kalmak için ısrar eder. TC işgalci bir güçtür. Cerablus, Afrin, Serikaniye'de olduğu gibi. TC devleti burada kontrolü sağladıktan sonra da Kerkük ve Musul hayallerini barındıran Misak-ı Milli sınırları projesini gündeme getirecektir.

ABD emperyalistleri işgalci TC devletinin Irak Kürdistanı'ndaki operasyonlarına, Erdoğan'ın savaş suçlarına karşı sessiz kalmakla yetinmeyip aynı zamanda KDP'nin savaşı körükleyici siyasetine de arka çıkmaktadır. Öte yandan geçtiğimiz eylül ayında ABD Dışişleri Bakanlığı'nın Ortadoğu'dan sorumlu yöneticilerinin PKK'nin Şengal'den çıkarılması için Irak Kürdistan Yönetimi-KDP-Irak merkezi hükümeti ve TC devleti arasında bir işbirliğinin sağlanması çağrısını yaptıklarını da unutmamak gerekiyor.

Unutmamak gerekir ki; ABD emperyalistleri PKK'nin askeri olarak tasfiyesini sağlamak istiyorlar. PKK'yi KDP çizgisine -işbirlikçi çizgi- getirmek istiyorlar. Irak ve Suriye Kürtlerini de kendi siyasi ekseninde birleştirmek amacındalar. Kürt sorununu AKP-MHP faşist iktidarı için kabullenilir bir noktaya getirmek istiyorlar.

Bunu neden mi yapıyorlar? Çünkü ABD emperyalistleri Rusya'nın Ortadoğu'da etkisini sınırlamak istiyor. Ayrıca rakip bir güç olan Çin'i durdurmak istiyorlar. İran'a uyguladıkları ambargolarla teslim almaya çalışıyorlar. İşte bunların gerçekleşebilmesi için ABD'nin TC devletini ve Kürtleri bölgedeki çıkarları için işbirliği yapacakları bir noktaya getirmenin hesabını yapıyorlar.

Tüm bu nedenlerle PKK'nin kuşatılarak tasfiye edilmesi, olmuyorsa zayıflatılması, askeri ve siyasi olarak güçten düşürülmesi projesinin sahibi ABD emperyalistleridir, sahadaki uygulayıcıları da KDP ve TC'dir.

Eğer bir savaş çıkarsa bu KDP ile PKK arasındaki bir savaş olmayacaktır. Tüm Kürtleri kapsayacak bir savaşa dönüşebilir. Dolayısıyla bu savaşın kazananı Kürt düşmanları olur. Bu savaş Kürt düşmanlarına hizmet eder.

HBDH Avrupa 1'inci Konferansını Yaptığını Duyurdu

Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) Avrupa, 17-18 Ekim tarihleri arasında 1. Konferansı'nı gerçekleştirdi.

Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) Avrupa, 1. Konferansı'nı başarıyla gerçekleştirdiğini, "parıldayan Rojava Devrimi bizlere yol gösteriyor. Faşizme, emperyalizme ve erkek egemen düzene karşı mücadelede pasif, savunmacı ve korumacı yaklaşımların aşılması, ideolojik ve pratik mücadelenin verilmesi hayatidir" şeklindeki vurgu ile açıkladı.

Yapılan açıklamada, "Emperyalist kapitalist sistemin azami kar hırsının; doğal yaşam ve çevrenin tahribi sonucu ortaya çıkan koronavirüs kısıtlamaları koşullarında gerçekleştirilen konferansımız, siper yoldaşlığının, eleştiri ve özleştirinin, Avrupa HBDH çalışmalarını merkezin düzeyine çekme istemi, Türkiye ve Kürdistan halklarının özlemine duyduğu devrimi ilerletme azim ve kararlılığının hakim olduğu bir atmosferde geçti" şeklinde başladı.

Açıklamada, "Tüm dünyada, Türkiye ve Kürdistan'da özgür bir yaşam için devrim ve sosyalizm kavgasında yitirdiğimiz ölümsüzlerimiz için yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan Konferansımız, yine şehitlere devrim sözü verilerek alkışlarla sonlandı.

Avrupa sahasında çalışmaları olan PKK, MLKP, MKP, TKP-ML, TİKB, DKP ve TKEP/Leninist'ten delegelerin hazır bulunduğu Konferans'ımızın gündemi, açılış ve saygı duruşu, selamlama, HBDH ve Kadınların Birleşik Devrim Hareketi (KBDH) Avrupa Komiteleri'nin Konferans'a sunduğu çalışma raporlarının okunup tartışılması, siyasal durum üzerine HBDH bünyesinde yer alan parti ve örgütlerin kısa değerlendirmeleri, HBDH merkezinin 12 Ekim'de başlatmış olduğu "Faşizmi Yıkalım, Özgürlüğü Kazanalım!" hamlesinin Avrupa'da yürütülüş biçimine dair tartışma-planlama ve Konferans kararları bölümlerinden oluştu" şeklinde aktarımlarda bulunuldu.

Yapılan açıklamada, çeşitli planlamalara dair ifadelerin bulunduğu kısımda,

"Konferansımız en yoğun tartışmaları gelecek perspektifiyle yüklü bir biçimde çalışma raporu gündeminde yürüttü. HBDH'nin Avrupa faaliyetlerinin başlamasıyla

birlikte, alanımızdaki Türkiyeli ve Kürdistanlı politik göçmenler içerisinde bir heyecan yarattığının altının çizildiği raporda, ancak ileri aşamalarda HBDH eylem ve etkinliklerinin en geniş işçi ve emekçiler içerisinde ajitasyon ve propaganda-sının yapılması, HBDH'nin kitleler içinde görünür kılınması, faşizme ve emperyalizme karşı HBDH'ı daha etkin örgütlenme ve enternasyonal harekete taşımada başarılı bir çalışma ortaya konulmadığı tespiti yapıldı.

Bu durumun ortaya çıkmasında bütün yapılar açısından HBDH ciddiyetine ulaşılamamasının önemli yerinin olduğu sonucuna ulaşan Konferansımız, tüm bileşenleri HBDH Avrupa faaliyetlerinin geliştirilmesinde ölümsüzlerimize ve büyük ideallerimize uygun, daha ciddi ve enerjik bir pratik ortaya koyma ve sorumluluk almaya çağırdı. Geçmiş pratiğin aşılması için bileşenlerin özleştirilme yaklaşımının önemli olduğunu açığa çıkaran Konferansımız, HBDH Avrupa faaliyetlerinin geliştirilmesi için bir dizi karar aldı.

Konferans kararlarına konusunda tüm komitelerin sorumlu olması, genel çalışmalar içerisinde HBDH çalışmasının gözetilmesi, olanaklı olan alt bölge ve sahalarda varolan yapılarla yerel HBDH komitelerinin kurulması, tüm ajitasyon-propaganda araçlarının yeniden düzenlenerek sadeleştirilmesi, kitle eylemlerinde başta HBDH bayrak ve pankartları olmak üzere, tüm materyallerin bulundurulması, bölge ve sahalarda KBDH Avrupa'nın alt komitelerinin kurulması, Avrupa'da gençlik çalışması bulunan bileşenlerle Gençliğin

Birleşik Devrim Hareketi (GBDH) merkezi biriminin oluşturulması, çıkarılan yayının en yaygın dağıtımının örgütlenmesi, toplum odaklı dış ilişkiler geliştirmek için alt bölgelerden sorumluların belirlenmesi, antifaşist blok kurulması çalışması yürütülmesi Konferans'ımızın ulaştığı kararlardan oldu.

HBDH'nin 12 Ekim'de başlattığı ve 1 Mayıs 2021'de sonlanacak "Faşizmi Yıkalım, Özgürlüğü Kazanalım" hamlesi üzerine tartışılan Konferansımız, hamle amaçları üzerine yürüttüğü tartışmalarla netleşmeye giderken, merkezi düzeyde ve yerelerde uygulanmak üzere pratik kararlar aldı, planlama yaptı"

Açıklamanın devamında, "Hamle en geniş işçi ve emekçilerin, ezilen ulus ve inançların katılımının sağlanması, buna uygun dil ve örgütlenmenin sağlanması, hamle eylem ve etkinliklerinin yaygın duyuru ve haber akışının alt bölgelerde örgütlenmesi, en az 3 dilde dosyaların oluşturulması ve yaygınlaştırılması, 25 Kasım "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü", 19 Aralık hapishaneler katliamı, Maraş ve Roboski katliamları gibi kimi tarihsel süreçlerin hamle kapsamında ele alınmasının yanı sıra bir sistem sorunu olan koronavirüs ve egemenlerin işçi sınıfı ve emekçilerin politik, ekonomik ve demokratik haklarına dönük saldırıları karşısında eylemli tutum alınması, faşist rejimin Avrupa'daki MİT, kontrgerilla faaliyetlerinin teşhirinin de hamle içinde ele alınması planlandı." denildi.

Açıklamanın devamında, "Dünya em-

peryalist kapitalist sisteminin çok boyutlu krizler yaşadığı bir süreçte, büyük savaşların, uluslararası çatışma ve gerilimlerin ortasındayız. Coğrafyamız Türkiye ve Kürdistan bakımından ise faşizmin ekonomik ve politik krizinin derinleştiği, faşist iktidarın içeride işçi sınıfına, emekçilere, Kürt halkına, devrimci demokrat güçlere saldırırken, dışarıda sürekli genişleyen cephelerde savaş çığırtkanlığı yaptığı bir dönemi yaşıyoruz.

Sistemin her türlü saldırısı karşısında direnişten vazgeçmeyen dünya halklarının varlığı kadar, AKP-MHP faşizmine ve sömürgecilğe karşı mücadelede bir milim geri adım atmayan Kürt halkı, değişik ulusal ve inançsal kökenden işçi ve emekçilerin varlığı da bir o kadar gerçek. Evet, sorunlar köklü, çözüm de köklü bir devrimle mümkün.

Bu bağlamda, parıldayan Rojava Devrimi bizlere yol gösteriyor. Faşizme, emperyalizme ve erkek egemen düzene karşı mücadelede pasif, savunmacı ve korumacı yaklaşımların aşılması, ideolojik ve pratik mücadelenin verilmesi hayatidir.

Avrupa Konferansı'mızın Türkiye ve Kürdistan Devriminin devrimci odağı olma yolunda emin ve gün geçtikçe hızlanan adımlarla yürüyen hareketimize güç ve hız katacağına inanıyor, faşizme ve emperyalizme öfkeli olan tüm demokrasi güçlerini, işçi sınıfı ve emekçileri, kadınları ve gençleri hareketimiz etrafında kenetlenmeye, konferans kararlarıyla etkin ilişki geliştirmeye çağırıyoruz" şeklinde sonlandırıldı.

ABD-TC ORTAKLIĞINDA YENİ BAŞROL: KDP, HEDEF İSE ULUSAL BİRLİK

Geçtiğimiz günlerde HPG yaptığı açıklama ile KDP'nin Gare alanına dönük operasyon başlattığını duyurdu. KDP'nin Gare'ye dönük başlattığı operasyondan bir süre önce, Mart ayında yine KDP tarafından Federe Kürdistan Bölgesi Zini Warte'ye peşmergelerin yerleştirilmesi gerilimlere sebep olmuştu. Aynı zamanda özellikle aydın ve sanatçılar tarafından yoğun tepki toplayan bu operasyonun Kürt ulusal birliğini tehlikeye atmak olduğu sıkça vurgulandı. Son süreçte yaşanan gelişmeler elbette ki KDP'nin bu alanlara dönük saldırı tehditleri ile sınırlı değil. Geçtiğimiz ay 9 Ekim'de yine KDP, Irak Merkezi Hükümeti ile Şengal'e yönelik bir anlaşma imzaladı. Bu anlaşma başta ABD olmak üzere TC gibi işgalci güçleri sevindiren ve bu güçlerin desteğini alan bir anlaşmaydı. Anlaşmanın temel noktalarından birisi YBS'nin yani Şengal'in öz savunma gücünün ve Şengal Demokratik Özerk Meclisi'nin tanınmamasıdır. Bilindiği gibi Şengal 2014 yılında, DAİŞ saldırılarına bizzat KDP tarafından açık hale getirilmiş ve peşmerge KDP'nin kararları doğrultusunda Şengal'den çıkmıştı. O süreçte HPG askeri gücünü oraya yönlendirerek Ezidi soykırımını önlemiş ve bölgede YBS'nin, yani halkın öz örgütlenmesi olan savunma gücünün kurulmasına ön ayak olmuştu. Şimdi ise bu saldırıların yöneldiği noktanın halkın öz yönetim ve savunma güçleri olması KDP'nin hem niyetinin hem de kimleri baz alarak hareket ettiğinin açık bir kanıtıdır. 7 Ekim'de MİT elemanları ile Barzani'nin toplantısının ardından karara bağlandığı iddia edilen Şengal Anlaşması'nda esas olarak, YBS'nin alandan çıkması dayatılıyor ve alana merkezi hükümet ile ortak bir askeri güç kaydırılma amacı taşınıyor. Bu anlaşma ile beraber, KDP'nin Şengal'e yönelik bir saldırı başlatabileceği en kuvvetli ihtimallerden birisi olarak görülüyordu. Şengal, PKK'nin daha etkili olduğu bir alan ve KDP'nin de Merkezi Hükümetin de müdahalesinin zayıf olduğu bir bölge olması bakımından hedefe koyuluyor. Aynı zamanda TC'nin de dilinden düşürmediği bir bölge. İmzalandığı süreçte hem Şengal halkı ve öz yönetim güçleri hem de toplamda Kürt ulusal birliğine önem veren çevreler tarafından anlaşmanın tepki ile karşılanması sonucunda ise KDP

Mevcut durumu Rojava ve Güney Kürdistan arasındaki bağlantıyı kesme hedefli bir operasyon olarak nitelendirmek çokta yanlış olmayacaktır.

yönünü bir nebze de olsa Şengal'e çevirmekten vazgeçmiş görünüyor. Medya Savunma Alanları'na dönük hamlelerini devreye sokmuş olmasından bu çıkarımı yapabiliriz. Tabi bazı değerlendirmeler hem Şengal hem de Gare'ye dönük saldırıların eş zamanlı yürütülebileceği yönünde.

KDP'nin ne yapmaya çalıştığına dair fikirleri göz ardı etmeyerek Gare'ye dönük konuşlanma ve operasyon hamlesine dönecek olursak, Medya Savunma Alanları'na dönük bu saldırının birçok boyutu bulunmakta. KDP Gare'ye yönelmeden çok kısa bir süre önce Şengal Anlaşması'nı imzalamış ve saldırının sinyallerini vermişti. Büyük tepki toplayan bu hamleden sonra yönünü Gare'ye çevirmiş olması Gare'nin hem coğrafik hem de stratejik konumu ile ilişkilendirilebilir. Mevcut durumu Rojava ve Güney Kürdistan arasındaki bağlantıyı kesme hedefli bir operasyon olarak nitelendirmek çokta yanlış olmayacaktır. Hatırlanacağı gibi aylar önce TC devletinin PKK'nin kamp alanlarına yönelik başlatmış olduğu Pençe-Kaplan operasyonu Rojava ve Güney Kürdistan arasındaki bağlantıyı kesmek amacını da taşımaktaydı. Kandil'e yönelik büyük bir imha operasyonunu gözüne kestiremeyen TC, görece küçük sayılabilecek stratejik hamleler yaparak alanın etkisini kırmak için çaba harcıyor. Bu amacını tek başına gerçekleştirmesi mümkün olmadığından yanına yaren olarak, hazırda bekleyen KDP'yi de işin içine katmış ve başrol oyuncululuğuna terfi ettirmiştir.

Elbette ki bu durum sadece TC'nin inisiyatifinde gerçekleşmemektedir. ABD'nin de bu planlardan azade olmadığı, en kötü ihtimalle destekleyici(!) konumda olduğu söylenebilir. Ayrıca Şengal Anlaşması'nı sevinç ile karşılayan ABD'nin, TC'yi de çözüm için adres gösterdiğini hatırlatmakta da fayda var. Bu üç tarafın hiçbirinin birbirinden bağımsız hareket etmediğini söyleyebiliriz. Danışıklı bir şekilde PKK'ye ve toplamda Kürt ulusal birliğine karşı planlar yapıldığı ve uygulamaya sokulduğu gayet açık.

Ulusal birlik çağrılarına değil, TC'nin çıkarlarına ortak

Burada KDP'nin hareket tarzına, hamlelerine odaklanmak elbette ki önemlidir. Ancak vurguladığımız gibi bu hamleler TC'nin yönlendirmelerinden bağımsız gerçekleşmemektedir. En önemli geçim kaynağı Güney Kürdistan Petrollerinin gelirini TC'ye akıtan KDP'nin bağımsız hareket ettiğini iddia etmek, absürt olmaktadır.

Toplamda baktığımız zaman KDP'nin son süreçteki bütün hamleleri Kürt ulusal birliğini tehlikeye sokacak ve tehdit edecek adımlar olarak nitelendirilebilir. Bu somut ve tehditkar adımların tersine KDP söylemde Kürtler arası her türlü çatışmanın karşısında olacaklarını vurgulamakta ve "Kürt'ün Kürt'e savaşını haram kılan" tavrında olduklarını iddia etmektedir. Zamanında Şengal halkını soykırım ile yüzyüze bırakan ve şimdilerde aynı tavrı sürdüren KDP, PKK'yi, halka silah

ve güç zorunu dayatmakla itham ederek yine kimler ile aynı fikirleri paylaştığını ve beslendiği zihniyeti gözler önüne sermektedir. Ayrıca PKK'nin yanlış stratejiler uygulayarak TC devletine sınır içine daha fazla çekilme olanağı sunduğu ve bu süreçte sergileyebileceği en iyi tutumun ise Kürdistan Bölgesel Yönetimi'ne saygı göstermek olduğu Barzani tarafından vurgulanıyor. KDP'nin, TC ve diğer işgalci güçler ile olan ilişkisine baktığımız zaman hem Kürdistan Bölgesel Yönetimi'nin kazanılmış siyasi statüsünü hem de bağımsız hareket etme yetisini kimin tehlikeye attığını görmek çokta zor olmasa gerek. Güney Kürdistan'daki petrolün taşınıp pazarlanmasına kadar işgalcilere oldukça toleranslı davranan KDP'nin bu suçlamaları KCK yönetimi tarafından da kabul edilmiyor.

Kürt siyasetçiler ve aydınlar başta olmak üzere KDP'nin bu hareket tarzının tepki topladığını yukarıda da belirttik. Bu durum ulusal birliğe karşı "birakuji" yani kardeş savaşına yönelmek anlamı da taşıyor aynı zamanda. Elbette ki bu endişelerin haklılık payı yüksek. PKK ve KDP arasında tırmanması beklenen bu gerilim sadece iki taraf ile sınırlı kalmayacak ve Kürtler arasında yayılacaktır. Yaşanacak olan bu gerilim ve hatta ileri gidilirse çatışma durumu sadece işgalci güçler ve işbirlikçilerinin işine yarayacaktır.

İşgalci güçler ve işbirlikçileri açıkça tanımlamak gerekirse, TC ve onun politikalarına ortak olmaktan çekinmeyen KDP'den söz ediyoruz. Kürdistan'ın dört parçasında da PKK'ye nefes aldırarak istemeyen ve her alanda köşeye sıkıştırmaya çalışan TC'nin böylesi bir durumdan en karlı konumda çıkacağını söyleyebiliriz. Rojava'da başta olmak üzere yıllardır her alanda PKK'yi alt etmeye çalışan TC'nin maşa olarak kullandığı KDP'nin de elinde zaman içerisinde kazanımdan çok kayıp kalacaktır. Mevcut durumda PKK'yi Kürdistan Bölgesel Yönetimi'ni tehlikeye sokmak ile itham eden KDP birkaç sene önce referandum seçimlerinde ve sonrasında yaşananların devam filmine seyirci kalmak zorunda olacaktır. Konjonktüre bağlı olarak Rojava'ya, Kandil'e yönelen, buralarda Kürtlerin öz yönetim ve öz savunma güçlerine saldıran TC'nin Kürdistan Bölgesel Yönetimi'ne saldırmayacağını en ufak bir garantisi yoktur.

DAĞLIK KARABAĞ VE GÜNEY KAFKASYA'DA DERİNLEŞEN ÇELİŞKİLER!

Türk devletinin, yayılcı hayallerinin bir türünü olarak desteklediği ve içinde yer aldığı, Dağlık Karabağ Özerk Bölgesi'ne yönelik işgal ve ilhak saldırısı, 10 Kasım tarihinde Ermenistan Başbakanı Nikol Paşinyan, Azerbaycan Cumhurbaşkanı İlham Aliyev ve Rusya Federasyonu Başkanı Vladimir Putin'in imzaladığı bir anlaşmayla en azından şimdilik son buldu.

Yapılan bu anlaşma ile Kafkasya'da yaşayan halkların yaşadıkları trajedi ve acıların son bulması bir yana, bölgedeki gelişmelere paralel olarak, derinleşen emperyalistler arası çelişkiler hesaba katıldığında, katmerleşerek büyüyeceğini şimdiden öngörmek gerekir. Varılan bu anlaşma bölgedeki sorunları çözmemiş, bilakis derinleştirmiştir.

Öncelikle şu gerçeği vurgulamakta fayda var; Dağlık Karabağ Bölgesi Ermeni nüfusun yoğun yaşadığı bir bölgedir ve hem Sovyet döneminde hem de Sovyetler'in dağılmasından sonra Özerk- "Bağımsız" statüsünü korumuştur. Bundandır ki, Dağlık Karabağ'ın statüsünün ne olacağına karar verecek olan da burada yaşayanlar olacaktır. Bu açıdan Karabağ'da yaşanan savaş, iki ülke arasında yaşanan savaştan çok Dağlık Karabağ'ın kendi kaderini tayin hakkına yönelik saldırı ve gaspa karşı, orada yaşayan halkın kendi topraklarını savunma savaşıydı.

Fakat Türk devletinin desteği ile başlatılan son saldırılarda bu durum karartılarak, gerçekler ters yüz edilmiştir. Karabağ'da savaşı başlatan ve Ermeni halkının kazanılmış haklarını gaspa yönelen taraf, öncelikle Azerbaycan ve onun koltuk değneği konumundaki Türk devletidir. Son varılan anlaşma ile komünistlerin tavrı, öncelikle Karabağ halkının Özgürce Ayrılma Hakkı'nı kullanması yönünde olmalı ve bu hakkın gaspına karşı durma şeklinde gelişmelidir.

10 Kasım'da Rusya'nın devreye girmesi ile Ermenistan devletinin de imzalamak zorunda kaldığı dokuz maddelik anlaşma, Ermenistan açısından teslimiyet anlaşmasıdır. Burada bir kez daha şunu görüyoruz ki, hangi milletin burjuvazisi olursa olsun burjuvazi, emperyalistlerin veya kendinden daha donanımlı bir gücün karşısında direnme kararlılığında değildir. Ermeni egemen sınıfları da kendi sınıfsal çıkarları uğruna Karabağ halkının kaderini emperyalistlerin bölgesel çıkarına feda etmiştir.

Bu açıdan varılan anlaşmaya karşı, en sert tepki yine Ermeni halkından gelmiş ve öfkesini öncelikle hükümette olan Nikol

Halkların özgürlüğü ve kurtuluşu, emperyalizme ve onun bu bölgelerdeki uzantıları olan gerici faşist devletlere karşı birlikte direnerek elde edilebilir.

Paşinyan ve onun partisine yönelmiştir. Dağlık Karabağ bölgesinde veya buranın başkenti Spanagert'te bazı gruplar yapılan anlaşmayı tanımayarak silah bırakmayı reddetmiştir. Bu da şunu gösteriyor ki her ne kadar Ermenistan devleti teslimiyet anlaşması imzalamış olsa da Ermeni halkı Dağlık Karabağ'ın özgürlüğü için savaşımaya devam edecektir.

Güçler dengesi hesaba katıldığında, Azerbaycan'ın hem ekonomik hem de askeri olarak daha fazla olanak ve imkânna sahip olduğu biliniyor. Bunun yanında Türk ve İsrail devletlerinin Azerbaycan'a sunduğu teknik ve askeri destek de hesaba katıldığında, var olan orantısızlık büyümektedir. Türk devleti hem Afrin ve Serekaniye'den bölgeye binlerce çete taşımış hem de başta İHA ve SİHA olmak üzere teknik destek sunmuştur.

Ermeni ordusu savaş içinde gelişen bir ordu değildir. Doğal olarak savaş teknolojisinin gelişimine paralel yürütülen savaşa bir yabancılığı vardır. Benzer durum Azerbaycan için de geçerlidir. Fakat bu savaşın yürütülmesinde, çetelerin yanında Türk devleti Azerbaycan ordusuna komuta desteği de sunmuştur.

Ermenistan'ın bu savaşta avantajlı olduğu konu ise, haklı olması ve hem içeride hem de uluslararası kamuoyunda, halklar nezdinde büyük bir desteğe sahip olmasıdır. Keza Ermenistan devleti, Türk devletinin savaş tecrübesine karşın, ona karşı mücadele eden özellikle Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi'nin tecrübelerinden faydalanabilirdi. Ermenistan devleti, devlet olmanın

kibriyle, kendini öğrenmeye kapattığından, yürütülen savaşın mahiyetini anlamakta zorlanmıştır. Ermenistan devleti, Azerbaycan'ın teknik ve sayı üstünlüğüne karşı, kısmi direniş örgütleyerek esasta çözümü, sınıfsal karakterine uygun olarak emperyalist merkezlerde aramıştır.

Ermeni halkının, yapılan teslimiyet anlaşmasından hemen sonra, efsanevi komutan Monte Melkonyan'ın posterlerini taşıması tesadüfî değildir. Ermeni halkının gönlünde Ermeni devrimcilerinin ayrı bir yeri vardır. Tarih boyunca Ermeni halkının uğradığı katliam ve soykırıma karşı, halk hemen yanı başında devrimcileri bulmuştur.

Kafkaslar'da Emperyalist Rekabet Bitmeyecektir!

Karabağ'a yönelik işgal ve ilhak saldırısının bir de emperyalist yüzü vardır. Varılan anlaşmaya bakılarak Rusya'nın kendi arka bahçesindeki pozisyonunu pekiştirdiği yönlü değerlendirme yapmak için henüz çok erkendir.

Varılan anlaşmadan doğru, Rusya'nın belli avantajlar sağladığı doğrudur. Rusya, kendi arka bahçesi olarak gördüğü Güney Kafkasya'da, rakip emperyalist güçlerin güç kazanmasının önüne geçmek için elinden geleni yapacaktır. Fakat bununla birlikte, bir bütün Kafkasya coğrafyası emperyalistlerin "yeni" kapışma alanı durumundadır. Balkanlar, Orta Doğu, Kuzey Afrika'dan sonra Kafkaslar'da da sular kaynama derecesine ulaşmış bulunuyor.

Karabağ'daki işgal ve ilhak saldırısının perde arkasında birden fazla hesap vardır.

Bilinen senaryoların başında, ABD ve İsrail'in başını çektiği ve İran'ı kuşatma stratejisinin bir parçası olarak, Azerilerin önünü açtığı ve hem Ermenistan üzerinden Rusya'yı sıkıştırmak hem de İran'ı Kafkaslar üzerinden de kuşatarak, buradaki Azeri nüfusunu İran karşıtı bir pozisyonda yedeklemek isteği vardır. İran'da tetikleyecek ve içine çekecek bir savaşın fitilini ateşlemek istemişlerdir. Şimdilik, bu senaryo tutmamıştır.

Diğer taraftan Rusya da kendi çeperini sağlam tutmak için, Ermenistan üzerinden Azerbaycan'daki varlığını pekiştirmek ve bölgenin egemen gücü olarak otoritesini tesis etmek istemektedir. Bunun için ABD ve Avrupalı emperyalist güçlerle daha sıkı ilişki geliştirmek isteyen Paşinyan hükümetine ayar vermek, "gerçek" efendinin kendisi olduğunu göstermek istemiştir. Savaşın belli bir aşamasına kadar, Rusya'nın izler pozisyonda kalması, her iki tarafın da en kritik olduğu bir aşamada devreye girmesi bunu göstermektedir. Rusya günün sonunda, askeri olarak Azerbaycan ve Ermenistan üzerindeki askeri hâkimiyetini artırmasının yanında fiili olarak da İran'la sınır komşusu olmuş durumdadır. Bu diğer emperyalist güçlerin İran üzerindeki hesaplarını zorlaştıran bir faktör olmuştur.

Son anlaşma ile Rusya, mevcut pozisyonunu iki ülke şahsında pekiştirmiş gibi görünüyor. Fakat çelişkilerin derinleşmesine koşut olarak, dengelerin akışkan bir hal alacağını bugünden öngörmek mümkündür. Başta ABD ve Rusya'nın rakibi durumunda olan, diğer emperyalist güçler Kafkasya'da tek "aktör"ün Rusya olmasına rıza göstermeyeceklerdir. Kafkaslar'da birden fazla kırılmaya hazır fay hattı bulunmaktadır. Karabağ'ın işgal edilmesinde, başkanlık seçimleri dolayısıyla fazla müdahil olamayan ABD emperyalizmi, faşist Türk devletine çok fazla bel bağlamak durumunda kalmıştır.

Halklar arasında dayanışma ve ortak mücadele, her zamankinden daha fazla ihtiyaç haline gelmiştir. Halkların özgürlüğü ve kurtuluşu, emperyalizme ve onun bu bölgelerdeki uzantıları olan gerici faşist devletlere karşı birlikte direnerek, savaşarak elde edilebilir. Nubar Ozanyan, nasıl ki Ortadoğu'da, Karabağ'da silah elde enternasyonalizmin bayrağını yükseklerde dalgalandırıyorsa, bugün de halkların ihtiyacı olan Nubar Ozanyan gibi komutanlar öncülüğünde savaşmalarıdır.

ABD Başkanlık Seçimi ve Geride Bıraktıkları!

Biden'le esen "barış" rüzgârının dünyada yarattığı iyimserlik havası geçicidir. Aynı iyimserlik havası 12 yıl önce Obama'nın seçilmesi döneminde de olmuştu.

4 Kasım 2020'de ABD'de yapılan başkanlık seçimi geride birçok tartışmayı bıraktı. Geride kalan tartışmaları birkaç başlık altında şöyle toparlayabiliriz.

1. ABD Başkanlık seçiminin neden bu kadar önem arz ettiği.

2. Trump'ın gitmesinin neden bu kadar "önemli" olduğu.

3. Joe Biden'le esen barış havasının gerçekçi olup olmadığı.

ABD, Trump'la birlikte belli bir tecrit olmuşluk yaşamış olsa da dünya üzerindeki önemini hala koruyor. ABD, dünyanın tüm coğrafyaların da önemli sayıda yarı-sömürgelere sahip olan emperyalist bir güç. Etkisi altına aldığı bu ülkeler üzerinden diğer rakip emperyalist güçlere bir üstünlük sağlayarak dünyaya yön veriyor. Birleşmiş Milliyetler, NATO, Dünya Bankası ve IMF üzerinden etkin güç bir olarak askeri, politik ve ekonomik olarak dünyayı yöneten emperyalist bir güç olarak önemli bir yerde duruyor.

Bu ve daha fazla sayacağımız nedenlerden dolayı ABD, rakiplerini, ittifak güçlerini ve uşaklarını yakından ilgileniyor. ABD'nin zayıflayarak istikrarsız bir güç olması rakiplerinin işine gelir. ABD'nin zayıflaması, ekonomik olarak krize girmesi diğer emperyalist güçlerin ABD'nin önüne geçmesi demektir.

BM, DB ve NATO'da birlikte iş yaptığı ittifak güçlerinin de bir şekilde etkileneceği istikrarsız bir ABD, aynı

blokta yer aldığı güçlerin işine gelmez. ABD'nin, krizde olması yarı-sömürge ülkelerindeki uşaklarını da etkileyecektir. İstikrarsız bir ABD, yarı-sömürge ülkelerdeki işbirlikçi devletlerin de geriye düşmesi tehlikesini getirdiği için bu uşaklarda istikrarsız bir ABD'den yana olmazlar.

Trump, başa geldiğinde yeni bir strateji geliştirerek içe yönelik bir ekonomik kalkınmayı esas aldı. Çin Sosyal Emperyalizmine açtığı ticari savaşın nedeni de buydu. Çin mallarına uyguladığı yüksek gümrükle Çin mallarının ABD'ye girişini sınırladı. Uluslararası birçok anlaşmadan geri çekildi. Dünya Sağlık Örgütü'nden ayrılması Trump'ın gitmeden önce yaptığı icraat olarak büyük tepki çekmişti. İşgal edeceği yeni yerler için o coğrafyasındaki ülkelere "parasını verirsiniz güvenliğinizi sağlarız" diyerek savaşı paralı bir savaş haline getirdi. Irkçılığı körükledi. Din ve ırkçılığı birleştirerek siyahi halka şiddetin önünü açtı. Kadın düşmanı bir lider olarak kadınları karşısına aldı. Sağlığa önem vermeyen Trump, Covid 19 pandemisinde önlem almayarak on binlerce insanın ölümünden sorumlu tutuldu. İçte işsizliği düşüremediği gibi, Covid 19 salgınıyla birlikte artan işsizliğe milyonlarca yeni insan işsizler ordusuna katıldı.

Tüm bunlar toplumda ve uluslararası alanda Trump'a karşı bir tepkiye yol açtı. J. Biden, Trump'un tepki çeken iç

ve dış politikasındaki açıkları iyi kullandı. Genç nüfusun oylarını almayı başardı. Siyahi halk, Trump'ın ırkçı politikasına karşı duyduğu tepkiyi sandığa yansıtarak Biden'in kazanmasında belirleyici bir yerde durdu.

Uluslararası kamuoyu (Trump destekleyicileri hariç) Biden'in kazanmasını istiyordu. Bunun açık nedeni Trump'ın anlaşmalardan çekilmesi, ticaret savaşları vb.dir.

Bu değerlendirme, sevinç ve tepkiler ABD'nin ittifak güçleri, uşakları ve liberal insan hakları savunucuları açısından önemli bir yerde dursa da devrimci ve komünistler için fazlaca önemi yoktur. Biden ya da Trump, her ikisi de ABD tekeli burjuvazisinin temsilcidir. Birinin gelmesi, birinin gitmesi arasındaki fark sadece niceldir. Esas olan her zaman ABD'nin çıkarlarıdır. Demokrat Parti ya da Cumhuriyetçi Parti, hangi parti kazarsa kazansın ABD'nin temel politikalarının da bir değişim olmaz.

Biden'in seçim programına aldığı başlıkların tümü ABD'nin çıkarlarına uygundur. Onun uluslararası anlaşmalara geri dönecek olması, İran'la yeni bir anlaşma imzalamak istemesi, NATO'da ilişkileri düzeltme arzusunun tümü, hepsi ABD'nin çıkarlarına denk gelmektedir. Biden'in, ABD'nin çıkarına olmayan hiçbir şeye imza atmayacağı bilinmelidir.

Biden'le esen "barış" rüzgârının

dünyada yarattığı iyimserlik havası geçicidir. Aynı iyimserlik havası 12 yıl önce Obama'nın seçilmesi döneminde de olmuştu. Obama'yla öyle bir "barış" havası yaratılır ki, bir anda, dünyada artık "savaş ve işgallerin" artık olmayacağı havasına kapılanlar da az olmamıştı. Obama'nın rengine bakarak politik tahliller yapanlar ne kadar yanıldıklarını anladıklarında iş işten çoktan geçmişti. Obama'nın başkan seçilmesinden sonra siyahi halk, artık rahat bir nefes alacaklarını sanmıştı. Ne yazık ki böyle olmadı. Obama döneminde, Trump'ı aratmayan cinayetler işlendi.

George Floyd'un polislerce öldürülmesinden sonra "Bu ülkenin protestolarla kurulduğunu unutmayın. Buna Amerikan Devrimi deniyor" diyen Obama'nın, kendi döneminde öldürülen siyahları unutturmasına verdiği tepkinin anlamsız olduğu açıktı. Obama döneminde Ferguson'da, 18 yaşındaki Michael Brown bir polis tarafından öldürüldüğünde mahkemenin verdiği takipsizlik kararına karşı oluşan tepkilere, "ABD kanunlarla yönetilen bir ülkedir. Karara saygı duymalıyız. Sakin olun" diyen yine Obama olmuştu.

Aynı dönemde New York'ta 44 yaşındaki Eric Garner, ırkçı bir polis tarafından boğularak öldürüldüğünde susan yine Obama'ydı. Keza, 2014 yılında Ohio'daki bir süpermarkette, 22 yaşındaki John Crawford, ırkçı bir polis tarafından vurulup öldürüldüğünde Obama başkanıydı. Güney Karolina'da, 50 yaşındaki Walter Scott, sekiz kurşunla vurularak öldürüldüğünde, Baltimore'da ırkçı altı polis tarafından 25 yaşındaki Freddie Gray linç edilerek öldürüldüğünde Obama bir kınama mesajı dahi yayınlamadı.

Obama iş başına geldiğinde dünyada esen “barış” havasının içinin boş olduğu bizzat yapılan silah anlaşmalarıyla tersine döndü. Obama iş başına geldiği ilk yıllardan 2016 yılına kadar toplamda “278 milyar dolarlık silah satışına” imza atarak, Bush döneminde imzalanan “128.6 milyar dolarlık satışım” iki katı silah satışı yapmış oldu.

Obama, Bush döneminde alınan “teröre karşı savaş politikalarına karşı savunma” harcamalarını kendi döneminde en yüksek seviye çıkarttı. Obama, henüz başkan adayı olduğu 23 Mayıs 2008 tarihinde Florida’da yaptığı bir konuşmada, Küba’ya yıllardan beri uygulanan izolasyon politikasının doğru olmadığını, başkan seçildiği takdirde Küba lideri Raul Castro’yla görüşmek istediğini açıklamıştı.

Obama’nın iş başına geldiği dönemde Küba’yla yaptığı anlaşmanın “barış”ın ilk adımı ve simgesi olarak yorumlanırken. Aynı Obama, 2009 yılının Eylül ayında yaptığı bir açıklamada, “Küba’ya yönelik Amerikan ambargosunu bir sene daha uzattığı”nın açıklamasını yapıyordu.

Arap Baharı’yla birlikte Libya’nın işgal edilmesine imza atan yine Obama oldu. Keza, Suriye iç savaşında Esad’ı devirmek için El-Kaide içinden çıkarıp büyüttüğü IŞİD’i vekalet savaşında Suriye iç savaşına süren de Obama’ydı.

Obama’nın Başkan Yardımcısı olan J. Biden’in, tüm bu saydıklarımızda imzası olan biri olarak beklenen “barışı” getirmeyeceği açık! ABD’nin yeni işgal yapmayacağı kim garanti edebilir? Aksi ABD’nin varlık nedenine terstir. Biden, ABD’nin çıkarına olmayan hiçbir şeyin uygulayıcısı olmayacaktır. Biden’in İran’la yapmak istediği yeni anlaşma dahi ABD’nin çıkarınadır. İran’la anlaşma, ABD’nin Ortadoğu’da güçlü bir ülke olması anlamına geliyor. Güçlü bir NATO, ABD’nin de güçlü olması demektir.

ABD Devrimci Komünist

Partisi’nin, devrimci tavrı adına sergilediği sınıf işbirlikçi tutum

ABD başkanlık seçiminde tartışılmaya değer bir diğer konu da ABD-Devrimci Komünist Partisi’nin(ADKP) seçim tavrıdır.

ADKP, hep sol çizgisiyle bilinir. Dünya çapında Halk Savaşı tezi en popüler politikalarıydı. Böyle bir partinin soldan en sağa, revizyonizme gelip demirlemesi şaşırtıcı olmamıştır.

ADKP Başkanı Bob Avakian, ABD

ADKP’nin çizgisi, ABD’deki devrimci durumdan ayrı olarak değerlendirilemez. Açık ki esas neden; mecali kalmayan, devrim iddiasını kaybeden bir partinin umudu burjuvazide görme tavrıdır.

başkanlık seçiminde kaleme aldığı “Uyur gezer Olmak ve Trump/Pence Rejimi Kabusu” başlıklı yazısında Biden’e verdiği desteği şöyle teorileştiriyor: “Adaletsizlikleri ve gezegenimizin tahribatını umursadığını, daha iyi bir dünya için çalıştıklarını iddia eden pek çok kişi halen Trump/Pence rejiminin faşizmini ve dünya için nasıl bir tehlike olduğunu saçma sapan bir şekilde rasyonalize etmeye çalışıyor ve bu rejime gerekli şekilde muhalefet etmiyor.” “Trump’un diğer siyasetçilerden bir farkı olmadığını ve Trump’a karşı çıkmak, Trump/Pence rejimini defetmek için kitlesel bir şekilde mobilize olmak için bir ihtiyaç bulunmadığını iddia ediyor” dedikten sonra J. Biden’in neden desteklenmesi gerektiğini ise şöyle formüle ediyor:

“Açık olmak gerekirse, bu durum kazanma şansı olmayan bazı adaylar için “tepki oyu” vermek değildir, Trump’a karşı etkili şekilde oy kullanmak Demokrat Parti adayı Biden’e oy vermek anlamına gelir.” (Aktaran; Gazete Patika)

ADKP’nin, Devrimci Enternasyonal Hareket (DEH) döneminde sol çizgisinden taviz vermeden hep “doruklarda” dolaşarak, sağa sola akıl veren bir parti olarak şimdi, kendi özüne dönmesi bizi hiç şaşırtmadı. ADKP, DEH içinde önce Peru’ya dayandı. Peru Komünist Partisi’nin(PKP) verdiği mücadeleye yasla-

arak, dünyada Halk Savaşı’nın keskin savunucusu kesildi. Gonzalo yoldaş esir düştükten sonra PKP’den uzaklaşarak bu sefer de sırtını Nepal Komünist Partisi’ne dayamaya başladı. ADKP, DEH içinde dünya komünist hareketinin “önderi” gibi hareket ederek varlığını sürdürmeye çalıştı. NKP’nin devrime ihaneti ve DEH’in de dağılmasıyla birlikte Bob Avakian, “Yeni Sentez” tezleriyle de başarılı olmadı.

ADKP’nin bu tavrını net olarak belirlemek gerekirse sınıf işbirlikçi bir tavrıdır. Bu tavır, doğru ile yanlış çizgi arasındaki duruşun revizyonizme gelip demirlemesidir. Türkiye’de belediye seçimlerine katılmayı dahi sağ bir çizgi olarak mahkûm eden, seçimlere katılmayı “ihanet” olarak gören bir ADKP’den söz ediyoruz!

Bu çizgi, ABD’deki devrimci durumdan ayrı olarak değerlendirilemez. Açık ki esas neden; mecali kalmayan, devrim iddiasını kaybeden bir partinin umudu burjuvazide görme tavrıdır. Biz, bu tavrın aynısını II. Enternasyonal döneminde görmüştük. II. Enternasyonal partileri de “ana vatan” savunması kisvesiyle burjuvazinin yanında olmuş ve savaş bütçelerine evet diyerek işçi sınıfına ihanet etmişlerdi. Aynı ihanetin ADKP içinde geçerli olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır!

Dünyada Vaka Sayısı 55 Milyonu Aştı

Dünya genelinde Corona virüsünün yol açtığı Covid-19 hastalığı nedeniyle hayatını kaybedenlerin sayısı 1.3 milyonu geçti.

Worldometers internet sitesine göre, dünya genelinde virüs nedeniyle 1 milyon 332 bin 328 kişi hayatını kaybederken, toplam vaka sayısı ise 55 milyon 349 bin 954’e yükseldi.

Virüs saptanan 38 milyon 493 bin 826 kişi sağlığına kavuşurken, tedavileri devam eden 15 milyon 523 bin 800 hasta bulunuyor.

En fazla vaka ve ölümün görüldüğü ABD’de 11 milyon 538 bin 57 kişide Kovid-19 tespit edildi, salgın nedeniyle 252 bin 651 kişi hayatını kaybetti.

Vaka sayısı en yüksek olduğu ülke olan ABD’de 11 milyon 538 bin 57 vaka sayısı görülürken 252 bin 651 kişi yaşamını yitirdi. Görülen vaka sayısında ABD’yi Hindistan izlerken Hindistandaki vaka sayısı 8 milyon 874 bin 290 oldu. Hindistan’da pandemi nedeniyle yaşamını yitiren sayısı ise 130 bin 559 olarak kaydedildi.

Մենք կ'հաղթենք! Biz Kazanacağız! (3/3) Türk Özel Savaş Medyasının Yalanları!

Azeri anaların çığlığına kulak veriniz!

Kendi kaderini tayin eden bir halka reva görülen bu saldırılara karşı direniş, kısıtlı imkan ve olanaklar içerisinde zengin, fakir, yaşlı, genç denilmeden Ermeni geleneğinde olan fedai ruhu ile devam ediyor. Toplumun her kesiminden ve mesleğinden, opera sanatçısından, Ararat futbol takımı oyuncusuna kadar insanlar Ermenistan dışından bütün imkanlarını bırakarak, hiçbir karşılık beklemeden gönüllü müfrezelere katılarak işgal saldırısına karşı direnmiyor ve ölümsüzleşiyor. Bu direniş gerçeğin farkında olan ezilen dünya halklarının derin sevgi ve saygısını, sempatisini kazanıyor. '89/94 I. Fedai savaşına katılmış, 60-70 yaşına varmış fedailer, bugün çocukları ile birlikte cepheye gidiyor ve vatanlarını Türk-Azeri ve çetelerin işgaline karşı koruyor. Bu ruh ve inanç olduğu sürece Karabağ halkı yenilmeyecektir. "Biz Kazanacağız" sloganı gerçek olacaktır.

İlk olarak belirtelim; bu savaşta Azerbaycan halkının hiçbir çıkarı yoktur. Savaşın ve yıkımın bütün faturası Azerbaycan halkına yüklenecektir. Dağlardan başka hiçbir doğal zenginliği bulunmayan Ermenistan halkının aksine Azerbaycan halkının zengin-gaz ve petrol yatakları hakim sınıflar tarafından talan edilmiş durumundadır. Ve edilmeye de devam edilmektedir. İlham Aliyev ve ailesinin zenginlikleri sınırları aşmış dünyaya dağılmıştır. Zenginlikte sınır tanımayan Aliyev ailesinin yolsuzlukları dünya sıralamasında birinci sırada görünmektedir.

Babası Haydar Aliyev'den iktidarı devralan, babadan oğula geçen hanedanlık rejiminin gelecekteki tek adayı şimdiden belli olan Aliyev'in eşi Mehriban Aliyeva'dır. M. Aliyeva'nın gelecekteki Cum-

hurbaşkanlığı konumu şimdiden Anayasa ile karara bağlanmış ve onaylanmıştır. Çocuğu ise kah İstanbul'da, kah Dubai'de, Paris'te, Londra'da gününü gün ederken yoksul Azeri halkının çocukları zorla savaşa gönderilmektedir. Savaşın ilk gününden itibaren haberlere ulaşmayı yasaklayan, internet bağlarını kesen Aliyev rejimi, askeri kayıplarını açıklamamaktadır. Aliyev rejimi; muhalefeti, barış yanlılarını vb. tutuklayarak hapisanelere doldurmuştur. Ne var ki sosyal medyada yayılan Azeri ananın feryadı (Azerbeycan'lı şehit annesi; "Niçin sizin balalarınız (oğullarınız) savaşa gitmiyor, şehit düşmüyor?": <https://www.youtube.com/watch?v=4BGa5XDubec>) Azerbaycan'da yaşanan gerçeklerin en iyi anlatımıdır. Onca faşist propaganda rağmen Aliyev rejiminin halkı savaşa ikna edemediğinin kanıtı olarak Bakü'de zorla halkın askere gönderilme görüntüleri (www.facebook.com/100001657248813/posts/3494715097260364/?sfnsn=s-cwspwa) durumu iyi özetlemektedir.

Azerbaycan askeri ve siyasi olarak yenilgiye uğramıştır!

10 Ekim'de yürürlüğe giren ateşkes uygulanmayınca bu sefer 18 Ekim'de taraflar yeniden "insani amaçla ateşkes" kararı aldı. Bugüne kadar 30 yıldır süren Karabağ savaşında Tayyip Erdoğan "bir 30 yıl daha bekleyemeyiz" diyerek savaşın devam etmesini savundu. Aralarında problemler olsa da 70 yıl bir arada yaşayan Azerbaycan ve Ermeni halklarının savaştan çıkarı yoktur. Bu savaşı körükleyen Erdoğan'ın kendisi olmuştur. Uzun bir zamandır askeri hazırlıkların tamamlanmasından sonra, başlatılan bu savaşta hedeflenen amaçlara ulaşamamıştır. Savaşın ilk haftasında Türk-Azeri ve çetelerinin yoğun saldırıları halkın direniş karşısında geri püskürtül-

müştür. "İki günde Karabağ'ı alma" planları suya düşmüştür. 20 günlük saldırıların arkasından ele geçirilen köylerle birlikte ilerleme % 1.5'ten öteye gitmemiştir.

Öte yandan, Rusya'nın desteği olmadan, Karabağ'ın korunamayacağı mesajı verilmiştir. Savaşın 20. gününde hedeflenen Karabağ'ın ele geçirilememesi ve gösterilen direniş karşısında Azerbaycan yeniden ateşkesi kabul etmiştir. Bu, Azerbaycan açısından askeri ve siyasi yenilgi demektir. Bu nedenle Azerbaycan saldırısını durdurmamakta, çatışmalar devam etmektedir. Burada asıl kaybeden yine TC rejimi olmuştur. TC, Azerbaycan'ın ısrarlı çabalarına rağmen "masadan dışlanmış" durumdadır. Savaş uzadıkça ve kayıplar arttıkça Aliyev rejimi daha çok sorgulanacaktır. TC rejiminin ipiyle kuyuya inmenin Azerbaycan'a kaybettireceği anlaşılacaktır. Türkiye ile "dost" olmanın getireceği sonuçları gören Aliyev hanedanlığı, sonunun Ebulfez Elçibey gibi olacağını görmüştür.

Türkiye Azerbaycan'a destek adı altında burada konumlanırken tıpkı Irak ve Suriye'de olduğu gibi, bu ülkelerin ulusal bağımsızlıklarını hiçe sayarak işgal etmekte, uzun vade de ilhak girişimlerinde bulunmaktadır. Antakya ve Kıbrıs işgalleri bilinmektedir. Antakya'yı ilhak etmiş ve adını Hatay yapmıştır. Kıbrıs halen işgalci konumdadır. TC rejiminin Suriye'de ve Irak'taki işgalci saldırıları bilinmektedir. Bütün ikazlara rağmen bu bölgelerden çıkmamaktadır. TC rejimi aynı şekilde şimdi de Kafkaslar'a açılan kapıdan içeri girerek bir daha çıkmama rüyasını görmektedir. Bu tehlikeli adım Rusya'nın arka bahçesinin işgali olacağı için Rusya şimdiden önlemlerini alarak savaşın gidişatını değiştirmek isteyecek, Azerbaycan ve Türkiye aleyhine sonuçlanması için uğraşacaktır.

Türkiye'nin, Nahçevan'a askeri üs kurmak, Azerbaycan kara parçası ile birleştirmek, Azerbaycan'ın güvenliğinin tek sorumlusu olarak kendisini göstererek Azerbaycan'ı işgal-talan gibi kirli emelleri vardır. Ekonomik ilişkilerini askeri olarak işgal etmeyle tamamlamak istemektedir. Azerbaycan'ın zenginliklerinde gözü olan Türkiye bu kurumları özelleştirerek tek sahibi olma gibi amaçlar içerisinde. Türkiye bugün kendisinin girdiği bataklığa Azerbaycan'ı da çekmek istemektedir. Sonuçta tüm bu faturaların bedelini Azerbay-

can halkı ödeyecektir. Bu halk buna layık değildir. Buna izin verilmemelidir.

Yenikapı ruhu bir kez daha devrede
Dünyada haklı olduğunu kanıtlayamayan, kimseyi ikna edemeyen, bütün ülkele- rin tepkisini üzerine çeken savaş yanlısı "yeni" İttihatçı Türk burjuvazisi, yalanları bir bir ortaya çıkınca iyiden iyiye teşhir olmuş durumdadır. En yakın bildiği Arap ülkeleri bile sırtını ekonomik ambargolarla TC rejimine çevirmiştir. Uluslararası görüşmelerden de dışlanan ülke konumuna gelmiştir. Savaşa karşı gelen, barış yanlısı kişi, parti ve kurumlar "vatan haini" damgası ile karşı karşıya kalmışlardır. HDP dışında tüm partiler (AKP-CHP-İP-MHP) tek bir ağızdan "Fetih Bildirisi"ne imza atarak Azerbaycan ile "dayanışma içerisinde" olduklarını beyan ederek "sorun" çözmektedirler!

Her akşam televizyonlarda solcusundan sağcısına kadar herkes Ermeni halkına karşı kin ve nefret tohumlarını topluma şırınga ediyorlar. Türkiye Ermenileri Patrikhanesi sokağı ile Ermeni semtlerinde çeteler, arabalar ve bayraklarla linç kampanyalarının provalarını yapıyorlar. Hrant'ın deyimiyle azınlıklar "güvercin tedirginliği"nde yaşıyorlar.

89/94 yılları arasında yaşanan I. Karabağ'ın Özgürleştirilmesi savaşında Azerbaycan'dan alınan Ağdam, Kelbeçar, Laçın, Cebrail, Fuzuli, Kubatlı ile Zengelan şehirlerinde bugün kimse yaşamamaktadır. Dağlık Karabağ halkının güvenliği hesaplanarak "Askeri Bölge" ilan edilen bu bölgeler savunma ordusunun denetimi altında bulunmaktadır. Bu şehirler Azerbaycan'a ait olup, Karabağ'ın kendi kaderini belirlemesi karşılığında sahiplerine iade edileceğini 2017 yılında Ermenistan Dışişleri Bakanı Eduard Nalbandyan tarafından müzakerelerde belirtmiştir. Ermenistan dün olduğu gibi, bugün de I. Ateşkes görüşmeleri sırasında bu teklifi götürmüş, fakat Azerbaycan tarafı Türkiye'nin baskıları ve görüşleri doğrultusunda hareket ederek savaşı tercih etmiş, görüşmeler tıkanmıştır.

Bedeli ne olursa olsun Karabağ'ın özgürleşme hamlesinde halk kararını vermiş ve "Biz Kazanacağız" demiştir. Bize düşen Dağlık Karabağ Ermenilerinin kararına saygı duymak ve Özgürce Ayrılma Hakkı'nı kayıtsız şartsız destelemektir. Dağlık Karabağ'ın TC rejiminin saldırısına karşı direniş haklıdır, meşrudur. Kazanan direnen mazlum halklar olacaktır. (Bitti)

Kavgada Ölümsüzleşenler

Zülfikar Uralçin

1956 doğumlu Zülfikar Uralçin ağır-başlılığı ve dürüstlüğüyle gençliğin önder kadrolarındandı. 20 Kasım 1977'da Halkalı'da faşistlerin saldırısıyla ölümsüzleşmiştir. Proletarya Partisi'nin 1. Konferansında Onur Üyeliği verilmiştir.

Mehmet Zeki Şerit

Kayseri'de bir işçi çocuğu olarak dünyaya gelen M. Zeki Şerit, okul yıllarında demokratik mücadelede yer almıştır. 23 Ekim 1977 günü kaldığı evde düşman tarafından sarılarak kuşatıldı. Çatışma sonunda esir düşen Şerit, düşmana karşı ser verip sır vermeme geleneğini temsil ederek 24 Kasım 1977'de işkencede katledildi.

Nurettin Karahan

1953 doğumlu olan Nurettin Karahan, 20 Kasım 1978 ila 23 Kasım 1978 tarihleri arasında Tekirdağ Hapishanesi'nde sivil faşistlerce katledildi.

Ramazan Can

Proletarya Partisi'nin ilk örgütlendiği yerlerden olan Siverek'te doğan Ramazan Can DDKD'li sosyal faşistlerin saldırısı sonucu 20 Kasım 1979'da hayatını kaybetti

İsa Demirbaş

1955 Samsun doğumlu İsa Demirbaş, işçi olduğu dönemde tütün üreticilerinin hak mücadelelerinde önemli rol oynamıştır. 23 Kasım 1979 tarihinde M. Zeki Şerit'in ölüm yıldönümünde yapılacak eylemler için Samsun'a giden İsa Demirbaş, eylem alanında polislin tuzağına düşer. Polislin saldırısında yaralanan Demirbaş, götürüldüğü hastanede işkencede katledilir.

Mustafa Santaş-Şenol Özyurt

M. Zeki Şerit'in ölüm yıldönümü için hazırladıkları Ankara Yenimahalle'de, bombalı pankartın patlaması sonucu yaralanan Mustafa Santaş ve Şenol Özyurt oradan geçen bekçilerin saldırısı sonucu 24 Kasım 1979'da ölümsüzleştiler.

Ali Sarıbal

1961 yılında Erzincan'da dünyaya gelen Ali Sarıbal, Proletarya Partisi'nin görevlendirmesiyle gittiği Amed'de birçok askeri eylemde yer alır. 80 AFC'sinin en kanlı günlerinde tutsak düşen Sarıbal, Diyarbakır Hapishanesi'nde gardiyanların işkenceleri sonucu 19 Kasım 1981'de ölümsüzleşir

Hıdır Utan

Dersim Pulur'lu olan Hıdır Utan, Proletarya Partisi ile 1974-5 yıllarında ilişkilendi. Tutsaklığının ardından çık-

tığı yurtdışında da faaliyetlerine devam eden Utan, 18 Kasım 1983 günü trafik kazasında hayatını kaybetti

Doğan Erdem

Erzincan Tercan doğumlu ve parti adı Bektaş olan Doğan Erdem, Proletarya Partisi ileri militanı, Halk Ordusu'nun komutanlarındandı. 29 Kasım 1984'te Dersim'de çığ altında kalarak yaşamını yitirdi.

Üçüncü Konferans Şehitleri

1986 yılı Kasım ayı sonlarında 3. Konferansını yapacak olan Proletarya Partisi militanlar konferans hazırlıklarını başlatmak için Umudun tohumlarının atıldığı Dersime giderler. Partizanların bölgede olduğunu ihbar alan düşman güçleri bölgeye yığılmak yaparlar. Sabah erkenden başlayan çatışma geniş bir alana yayılarak saatlerce sürer. 22 Kasım 1986'da yaşanan bu çatışmada Konferans delegeleri; Hüseyin Tosun, Rıza Sökmen, Zeki Uygun, İbrahim Polat, Ünal Küçükbayrak, A. Rıza Boyoğlu, M. Kemal Yılmaz ve savaşçılar Kamile Öztürk ve İsmail Doğan şehit düşerler.

19 Kasım 1990 şehitleri

19 Kasım 1990 tarihinde Dersimde TC güçleriyle Halk Ordusu gerillaları arasında çıkan çatışmada Hasan Altıntaş, Perihan Çolak, Fazlı Kaya ve Süleyman Kor şehit düştü.

Ese Yaylası Şehitleri

Tokat'ın Ese Yaylası'nda TC devletinin kolluk güçleriyle Proletarya Partisi'ne bağlı Halk Ordusu gerilları arasında çıkan çatışmada Parti'nin 4. Genel Sekreteri Mehmet Demirdağ (Barış), Ümit Dinler (Ünal), Duran Salman (Özgür), Dilek Konuk (Meral), Ümit Çağlayan San (Yılmaz) şehit düştüler.

Aliboğazi Şehitleri - 12'ler

24-28 Kasım 2016 tarihinde Dersim Aliboğazi'nde 12 Halk Savaşçısını ölümsüzlüğe uğurladık.

24 Kasım günü saat 13.00'da TC güçleri, Aliboğazi üzerinde İnsansız Hava Araçları ile keşif faaliyeti yürütmüş ve bu sırada almış olduğu görüntüler sonrası saat 15.00'da bu alanları savaş uçakları ile vurmuştur. Bu saldırılar sırasında Ahmet (Yetiş YALNIZ), Munzur (Serkan LAMBA), Ferdi (Doğuş Fırat Doğan), Tuncay (Murat MUT), Orhan (Alican BULUT), Cem (Umut POLAT), Ekin (Gamze Gül KAYA), Özlem (Hatayi BALCI) ve Zilan (Esrin GÜNGÖR) şehit düşmüştür.

PUSULA

GAZANFER YILDIZ: EVİNİ HERKESE AÇTI. O ERFURT'UN CAN ABİSİYDİ

Kanser tedavisi gördüğü hastanede yaşamını yitiren Gazanfer Yıldız için yoldaşları bir anı yazısı kaleme aldı. Anı yazısında, "Evini herkese açtı. O Erfurt'un Can abisiydi. Bizim Can'dı. Komünist Can'dı O..." vurgusu yapıldı.

Gazanfer yoldaş gençliğinin ilk yıllarında, annesine şal almak için Kars-Arpaçay'dan İstanbul'a çalışmaya gelir.

İstanbul kavgamızın şehri. Gazanfer'in yüreğine devrim ve sosyalizm sevgisi doldurur. Partizan hareketini kendine yakın bulur ve kısa zamanda güvenilir bir militan olur. Verilen görevleri layıkıyla yerine getirir. 78 Konferansı ve Proletarya Partisi'nin sınıf içindeki gücü onu geliştirir. Düşmanın hedefine girer. Artık düşmanın her yerde aradığı kavgamızın Esmeri olur.

Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ı üzerine bir balyoz gibi inen 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası tarafından bir çok devrimci gibi o da esir düşürülür. İdam cezasına çarptırılır. Ama o yılmaz bu karardan. Yoldaşlarıyla işkencelere, tek tip elbise dayatmalarına karşı direnir.

Mahkemenin birinde PKK'nin 15 Ağustos eylemini soran Hakime; "PKK az bile yapmış, ben olsaydım daha çok düşman öldürürdüm" der ve ekstradan 5 yıl ceza alır.

Kuş uçmaz denen Metris'ten, Partizancılar uçtu. Hem de başka siyasetlerden bazı idamlık devrimcileri yanlarına alarak kaçtılar. 28 idam mahkumu. Türkiye Alarma geçti ama bulamadılar. Aylar sonra 9 kişi Meriç'ten geçerken düşmanın pususuna düştüler ve yakalandılar.

Gazanfer'de içlerindeydi. Hapishaneye getirildiklerinde sloganlar hapishane duvarlarında yankılanıyordu. Diğer esirlerde sloganlara katılarak direnişe ortak oldular. Düşman çareyi, onları dağıtmakta buldu. Gazanfer'i Bartın hapishanesine getirdiler.

Özgürlük aşkını insan bir tattı mı daha vazgeçmez. Spartaküsler gibi Gazanfer yoldaş da özgür olmaya kararlıydı. Açık görüşün birinde kendisine çok benzeyen kardeşini yerine bırakarak adım adım, kapı kapı özgürlüğe yürüdü.

Yürüdü hiç durmadan...

"Burjuvaziye bir gol daha atmıştı", kendi deyimiyle.

Almanya'ya iltica etti. Oturum için başvurdu. Alman savcısı ile 6 saat tartıştı. Stalin yoldaş ile faşist Hitler'i aynı kefeye koyan savcıya karşı çıktı. Savcıya, "sen olsan Stalin'in mi iktidarında yaşardın yoksa Hitlerin mi?" diyerek savcıyı köşeye sıkıştırdı. Süresiz oturumunu alıp yürüdü...

Avrupa'nın bir çok ülkesini gezdi. Afrika'ya gidip geldi. Gittiği, gördüğü yerleri daima sınıfsal açıdan değerlendirirdi. Mülk edinme derdi olmadı. Kazandığıyla yaşamaya ve paylaşmaya çalıştı. Arkadaşlarıyla daima uyumlu oldu. Kadınlara ve çocuklara karşı çok nazik ve saygıyla yaklaştı. Yardım isteyen bir çok kişiye karşılıksız yardım etti. Bir çok politik ilticacı arkadaşı yerlerine götürüp getirdi. Evini herkese açtı. O Erfurt'un Can abisiydi. Bizim Can'dı. Komünist Can'dı O...

Erfurt'da, Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu'na bağlı bir komite kurduğumuzda O komitemizin ilk üyelerinden biriydi. Her Kaypakkaya anmasında ve 1 Mayıs'da yoldaşlarıyla omuz omuzaydı. Ve omuz omuza yürüdü...

Devrimciler söz konusu olduğunda O, Süleyman Cihan'dan, Mazlum Doğan'dan, Tamer Arda'dan, Ünal Küçükbayrak'tan, Baba Erdoğan'dan ve İsmail Oral'dan çok bahsederdi.

Can yoldaşın, sohbetlerimizde söylediği bir çok sözlerden, aklımızda kalanları paylaşmak istiyoruz;

"Eskiden makinesiz sokağa çıkmıyorduk, şimdi telefonsuz sokağa çıkamıyoruz", "Bir geldik 70 gün dayandık, bir geldik 70 yıl dayandık, bir daha gelirsek en az 700 yıl dayanacağız ve bu süre özel mülkiyetin kökünü kazımaya yetecek".

Nubar Ozanyan'ın vurulduğunu duyunca: "Moruk, adam 62 yaşında cepheye savaşıyor, bizim şu halimize bak."

"Düşmana teslim olmadık, onlara yakalanmadık, direndik, direnerek öleceğiz. Sosyalizm mutlaka kazanacak."

Erfurt Partizan taraftarları olarak, Can yoldaşımızın da dediği gibi; özel mülkiyetin kökünü kurutup, toplumsal mülkiyet için mücadelemizi hiç durmadan devam ettireceğiz.

Rahat uyu Can yoldaş, er yada geç bir gün mutlaka KAZANACAĞIZ!

Küresel Korona Krizinde Değişen İnsan Halleri ve Düşündürdükleri (2/2)

Kapitalist kriz yönetimine karşı güçlü devrimci itirazlar gereklidir!

İnsanlık, birazda korona pandemisinin tehlikeleri sayesinde, kapitalist-emperyalizmin küresel egemen güçleri tarafından olağanüstü bir yoğunlukta ve hızla yeniden “terbiye” edilir olduğundan beri, hiç bir şey eskisi gibi değil. Belli ki, bu küresel ve tarihsel kaotik süreçte çok şey değişti, değişmekte ve hızla değişecek. Klişe bir cümle olan “hiç bir şey eskisi gibi olmayacak” belirlenmesi, adeta “taşın gedige oturması” gibi, sözel bir nokta atışı oldu ve dünya çapında bir karşılık buldu.

Üstelik, her şeyin çok yönlü nicel ve nitel değişimlere maruz kaldığı böylesi olağanüstü süreçlerde; kapitalist iktidarlarla korku, feragat ve rızalık yönetimi üzerinden egemenliklerine meşruiyet kazandırmak peşindeyken, işçi-emekçi kitleler her gün hastalıkla ve ölümlerle boğuşmaktalar. Korku, feragat ve rızalıklar üzerinden toplumu hizaya getirme anlayışı, kapitalizmin olağanüstü hal idaresi olan faşist terör rejimlerinin bilinen egemenlik yöntemlerindedir.

Hakim sınıfların ve onların maşası durumundaki siyasal egemen güçlerin-iktidarların “küresel korona krizi yönetimi” politikalarına ve bunların ortaya çıkardığı gerçeklere bakılırsa, yine fırsatçılık yapmaktalar. Zaten oportünizmin Türkçe de birebir karşılığı fırsatçılıktır. Bütün üretici güçler-sınıflar, dünya halkları ve insanlık, iktidarlar tarafından özellikle ölüm korkusu furyası, hak feragatı ve sosyo-politik rızalıklar üzerinden hizaya getirilmek istenmektedir. Küresel korona krizi yönetimi sürecinde egemenler bu durumdan yine tarihsel fırsatlar çıkarak; üretimin, tüketimin, eğitimin, sosyal ilişkilerin, bilimsel araştırmaların, ulaşım ve iletişimin, kültürün, bilginin daha fazla metalaşmasını ve toplumsal yönetim aygıtlarının, daha fazla dijitalleşme yoluyla, rasyonalize edilmesini hızlandırdılar.

Örneğin online ticaret ağı üzerinden satış işlemi yapan ABD orijinli Amazon tekeli, bu sürecin en çok

Çizim | Oğuzhan Kodalak

“Küresel Korona Krizi”nin ortaya çıkardığı gerçeklik şudur ki, modern çağların toplumsal yaşam tarzına dair alışageldiğimiz, tecrübe edindiğimiz, deneyimlediğimiz, bildiğimiz, öğrendiğimiz, eleştirdiğimiz her şey yeniden sorgulanır-değiştirilir veya geliştirilir olmuştur.

kazananlarından oldu! Googel ve Facebook, Instagram, Youtube, Alibaba, Tiktok gibi sosyal medya platformları olağanüstü itim gücüne erişerek devasa mali kazançlar elde ettiler. Özellikle genç nesillerin tercihleri ve yönelimleri üzerinde hiç olmadığı kadar da etkin oldular.

Küresel korona krizi yönetimi, kimilerine meşruiyet kazandırırken kimi iktidarları da sarsmaktadır. Nitekim etkin bir kapitalist kriz ve rekabet yönetimi, nasıl ki bazı sermaye güçlerini palazlandırabiliyor ve hakimiyetlerini pekiştiriyorsa, bu kapasiteye erişemeyen diğerlerini de sarsacak veya yıkacaktır. Bu kriz sürecinde de, öncekilerde olduğu gibi, “büyük balıklar küçük balıkları yutacak”tır.

“Sosyal izolasyon”, “sağlık mesafesi”, “maskeli yaşam”, “zorunlu iletişim yasağı” gibi ilginç yeni kavramlar ve durumlar üzerinden yoğunlaşmış ve etkili bir şekilde sosyal mühendislik ve algı operasyonları yapılmıştır.

Ne yazık ki, salgının yüksek bulaşma riski üzerinden insanların büyük bir kesimi hızla bunları kabul eder oldu. Çaresizlikler ve çözümsüzlükler içinde

sıkışan insanlar egemen güçlerin, siyasal yöneticilerin, sözde bilim insanlarının ve hakim medyanın kavramlarını, yönlendirmelerini ve direktiflerini ilginç bir şekilde çoğunluklar halinde ve hızla kabul eder oldular.

Üretken emek rekabeti:

Huzurlu bir insan yaşamı için hiç bir şey bedensel/ruhsal/zihinsel sağlık veya zindelik kadar önemli değildir. Çünkü sağlık ve iç huzurun olmadığı bir yaşam, bin bir türlü tehlikeler ve bağımlılıklar içerebilir. Kapitalizm, en önemli değerlerimiz olan sağlık, bilgi ve emek gibi; en değerli üretim ve yeniden üretim gücümüz üzerinden bizi vurmaktadır. Sağlık olmadan, çalışabilir olmak, çalışabilir olmadan emek verebilir olmak, emek verebilir olmadan üretken emekçi olmak, asla mümkün değildir. Kapitalizm gelinen aşamada sıradan bedensel emeğe değil, en bilgili, en tecrübeli, en yetkili, en deneyimli ve dahası en üretken emeğe ihtiyaç duymakta ve onu ele geçirme rekabeti içinde kendine yol bulmaktadır...

Zihinsel olarak üretken, bilgi ve uzmanlık sahibi en yetkin işçi veya emekçinin gücüne sahip olmak; gelinen aşı-

madaki kapitalist emperyalizmin en önemli rekabet gücüdür. Günümüzün kapitalisti açısından hiç bir değer, üretken emek değeri kadar kendini yeniden üretme gücüne sahip değildir. Sermaye güçleri, özellikle de mali sermaye güçleri, kapitalist emperyalizmin bu gelinen aşamasında en üretken emek gücünü, sermayelerinin daha fazla merkezileşme ve yoğunlaşma eğiliminin en önemli itim gücü olarak görmekteler.

Dolayısıyla da bu yüzden en üretken insan emeğinde somutlaşmış bir metaya dönüşen bilgiyi, sürekli yenilenmesi gereken bilgiyi en etkin rekabet gücü olarak lanse etmekte. Egemenler ‘bilgi egemenliktir’ (Wissen ist Macht) sözlerini bunun için sürekli sarf etmekte.

Bu pandemi süreci ortaya çıkarmıştır ki; küresel kapitalizmin yarattığı andaki toplumsal ilişkiler ve koşullar içinde; topyekün yıkımcılıklar hakim güçler tarafından yeniden göze alınmaktadır. Küresel egemen iktidar güçleri, hangi sınıftan olursa olsun, her insanı bedensel, ruhsal, duygusal, zihinsel tehditler üzerinden de vuralmakte ve onu hizaya getirmeye ça-

lımaktadır. Andaki bu durum yeni gerçekleri, yeni değerlendirmeleri, yeni yönelimleri, yeni kolektif bilinci ve yeni mücadele biçimlerini de zorunlu olarak dayatmaktadır.

“Küresel Korona Krizi”nin ortaya çıkardığı gerçeklik şudur ki, modern çağların toplumsal yaşam tarzına dair alışageldiğimiz, tecrübe edindiğimiz, deneyimlediğimiz, bildiğimiz, öğrendiğimiz, eleştirdiğimiz her şey yeniden sorgulanır-değiştirilir veya geliştirilir olmuştur.

Yeni bir sistemik buhran olarak varlık gösteren küresel korona krizi, kapitalist emperyalizmin bütün yapısal çelişkilerini, çözümsüzlükleri, ve yapısal sorunları-sınırlarıyla birlikte yıkıcılıklarını, tahribatlarını, tehlikelerini de tüm insanlığın kolektif bilincinde daha fazla görünür kılmıştır. Ancak her kapitalist krizde olduğu gibi; bu yeni küresel sağlık krizi sürecinde de, egemen güçler içinde birileri bunu fırsata çevirip güçlerini daha fazla konsantre ederek palazlanacak, diğerleri bu ölümcül rekabetin üstesinden gelemedikleri için tükenecek ve yok olacaklardır. Bu küresel sağlık krizi ile başedemeyen tekel-ler, onların emir kulları politik iktidarlar yıkılacak, başedebilenler daha fazla sömürmeye devam edeceklerdir. Ta ki toplumsal devrimler yeniden gündem olana dek bu böyle devam edecektir. Bir yanıla da klasik uluslararasılıktan uluslarötesicilik durumuna evrilen küresel kapitalizm krizlerle başedebilir ve ayakta kalabilir olduğu müddetçe, kaybedenler daima üreten işçi-emekçi sınıflar, halklar ve bütün insanlık olacaktır.

Sonuç olarak; objektif durum ve devrimci görevlerimiz üzerine bir kaç söz:

Devrimci muhalefet saflarında olup da ve toplumsal soru(n)ların ancak toplumsal devrimler yoluyla çözümlenebilir olduğunu düşünenler ve buna göre yaşayanlar dahi, küresel kapitalizmin yarattığı bu dehşet sağlık krizi koşullarına önemli oranda şoke oldular.

Süreci anlama, kavrama ve çözümler üretme konusunda henüz sistem sınırlarını aşabilen bütünlüklü devrimci-komünist düşünüş tarzı veya böylesine doğru bir yaklaşımın politik başarısı henüz belirgin olarak ortaya çıkmadı. Bu eksende çok ciddi çabalar ve yönelimler olmakla birlikte, bu küresel sağlık krizinin ve dolayısıyla da

“*Pandemi salgını gerekçesiyle yaşam tarzlarımızı ve irademizi “devasa güç kullanımı” ile kısıtlayan bütün bu yeni önermeler, kurallar, direktifler, yasalar ve yasaklar toplumsal ve/ya bireysel yaşamı hem nicel hem de nitel olarak değiştirmekte.*”

burjuva egemen güçlerin “olağanüstü durum” dayatmasına karşı ciddi bir devrimci kitlesel veya örgütsel itiraz, henüz yükselmedi. Her devrimci-demokrat örgüt kendince süreci yorumlamak ve çıkış yolu bulmakla meşgul.

Bu makale de zaten, pandemi sürecinin ortaya çıkardığı nesnel sağlık soru(n)ları ve gelişmeler üzerine değil de, ki bunu binlerce sağlıkçı, uzman zaten yapmaktadır, daha çok sosyal ve siyasal sonuçları üzerine durmak gerektiği anlayışının bir ürünüdür.

Korona pandemisi sürecinde olağanüstü hal yönetimi, küresel bir idari yöntem olarak, her ülke de öne çıkıyor. Özel yasalar, kararnameler, direktifler ile günlük çalışma ve özel, sosyal, siyasal yaşantımıza müdahalelerde bulunuyor. Bir araya gelme kısıtlamalarından, sokağa çıkma yasağına, işyerlerini kapatma durumlarına, ev hapsine geçme durumlarına veya özel müsaadeli sosyal ilişkilere geçebilme şekline kadar bin bir türlü yöntem ile toplumsal yaşam kısıtlanıyor. Bunları gerekli veya zorunlu görenler-görmeyenler sürekli tartışıyor. Üretimden tüketime, ekonomiden politikaya, felsefeden inançlara, toplumsal sosyalizasyondan bireysel yaşama, sağlıktan kültüre, spordan dinlenmeye, bilimden tekniğe, ulaşımdan iletişime, devletten bireye, sosyal güvenlikle bireysel özgürlüklere her şey ve her ilişki hızla yeniden tanımlanıyor ve şekilleniyor.

Baş döndürücü ve baygınlaştırıcı bir şekilde korku, feragat ve rızalık insanlığı, insanları yönlendirir oldu. Kapitalist emperyalizmin tükenmişlik sendromu sürecinde var ettiği bütün toplumsal ve sosyal sorunlar unutulur oldu. İnsanlığın sahip olduğu her şeyi üreten emeğin, üretken emeğin değerinin küresel çapta hızla aşındığı bir süreçteyiz.

Pandemi salgını gerekçesiyle yaşam tarzlarımızı ve irademizi “devasa güç kullanımı” ile kısıtlayan bütün bu yeni önermeler, kurallar, direktifler, yasalar ve yasaklar toplumsal ve/ya bireysel yaşamı hem nicel hem de nitel olarak değiştirmekte. Egemenlerden ezilenlere bütün herkes “olağanüstü salgın” sürecinde “olağanüstü durum ve çözüm” yöntemleri gerektiğini dillendirir oldu.

Korona pandemisiyle mücadele ve salgından korunma adına, şimdiye kadar alıştığımız bir çok şeyden vazgeçer olduk. İsteddiğimiz zaman dışarı çıkma, eğlenme, beslenme, gezme, dinlenme, tatil yapma alışkanlıklarımızdan hızla vazgeçer olduk. Dolayısıyla ve sonuç olarak, anın bu zorlu koşullarında, toplumsal sosyal pratikten en doğru teorik, politik, organik ve taktik çıkarılmalar yaparak, sürece doğru müdahaleler yapmak, devrimci örgütlü bilinç ve

kolektif eylem iradesi içinde kitlelere yol göstermek, süreçten tek devrimci çıkıştır. Bu devrimci çıkışları örgütlemek için güncel gelişmelerle bağlantılı politik talepler öne sürülmelidir. Mesele şunlar gibi veya benzer özgün politik talepler öne sürülebilir:

Herkes eşit ve ücretsiz tedavi hakkı!

Herkes için ücretsiz barınma, beslenme ve dinlenme hakkı!

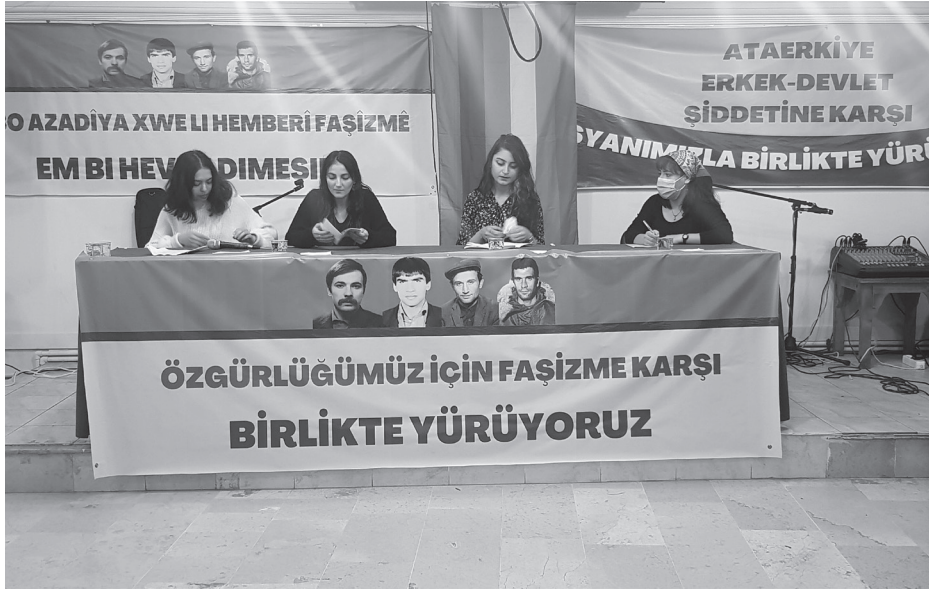
Herkes için serbest oturma, yerleşme, seyahat hakkı!

Herkes için mesleki eğitim, çalışma ve emeklilik hakkı!

İrkçılığa, ayrımcılığa, horlanmaya karşı herkese hukuki ve politik olarak savunma hakkı!

Özellikle yaşlılar, yoksullar, kadınlar, çocuklar, engelliler, göçmenler, mülteciler, sürgünlerin eşitliği için özgün teşvik politikaları ve yasaları!

Birleşik Gençlik Meclisi Kuruluşunu İlan Etti

Yeni Demokrat Gençlik (YDG), Sosyalist Öğrenci Hareketi (SÖH), Gençliğin Devrimci Güçleri (Dev-Güç), Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF), Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) ve HDP Gençlik Meclisi tarafından “Özgürlüğümüz İçin Faşizme Karşı; Birlikte Yürüyoruz” şiarıyla HDP Bağcılar İlçe Binası’nda bir etkinlik gerçekleştirildi. Etkinlikle beraber Birleşik Gençlik Meclislerinin kuruluşu ilan edildi.

25 Ekim’de başlatılan “Birlikte yürüyoruz!” kampanyasının ardından final niteliği taşıyan etkinlik devrimci gençlik hareketi açısından yeni bir dönemin başlangıcı olarak gerçekleştirildi. Dev-Güç, DÖB, HDP Gençlik Meclisi ve Yeni Demokrat Gençlik tarafından başlatılan “Birlikte yürüyoruz!” kampanyasına katılan SÖH ve SGDF’nin de çağrıcısı olduğu etkinlikte “Birleşik Gençlik Meclisi”nin kuruluşu deklare edildi.

Gerçekleşen etkinliğe, düzenleyen kurumların yanı sıra HDP İstanbul Milletvekili Musa Piroğlu, HDK Eşsözcüsü İdil Uğurlu, HDP İstanbul İl Eşbaşkanı Elif Bulut ve araştırmacı-yazar Temel Demirer de katıldı. Etkinlik öncesi ilçe binasının çevresi çok sayıda TOMA, zırhlı araç ve gözaltı araçlarıyla abluka altına alındı.

Etkinlik ilk olarak devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başladı.

Saygı duruşunun ardından açılış konuşması yapıldı. Açılış konuşmasını gençlik örgütleri adına YDG’li Volkan Atmaca yaptı. Atmaca, 25 Ekim’de “Birlikte Yürüyoruz” şiarıyla başlattıkları yürüyüşün somut örgütsel ve biçimsel halini verdiklerini vurguladı. Birleşik mücadelenin geleceğini tartışacaklarını belirtti.

Atmaca, Emperyalist-Kapitalist sistemin tüm dünyada saldırılarını artırdığı bir dönemin içinden geçildiğini ifade etti.

Atmaca şunları söyledi: “Gençliğin

her türlü hak arama mücadelesinin zor ile bastırılmaya çalışıldığı, TC devletinin son 5 yıldır yürüttüğü yoğun saldırılarla her türlü örgütlü mücadelenin boğulmaya, yalnızlaştırılmaya çalışıldığı bir dönemde yaşıyoruz. Ve her birimiz dudaklarımızı adeta kanatırcasına ısırıyoruz. İçimizden söyleyecek çokça şey geçiyor. Ancak biliyoruz ki egemenleri şaşkına çeviren bir tufanla onların tepesine binmedikçe sorunlarımız azalmıyor, bitmiyor. Öz eleştirel bir yaklaşımla söylemek gerekir ki, bazen bir tufanda yetmiyor. Bizi ve milyonlarca emekçiyi eskiye bağlayan ne varsa koparıp atmak; geleceğe, ileriye dair her şeye dört kolla sarılmak ve yürümek, koşmak gerekiyor. Çıkışı yaratacak, bu ablukayı dağıtacak olan irade ve gücü bizden önceki önderlerimizin, yoldaşlarımızın, dostlarımızın değerli pratiklerinden edindik.”

Atmaca’nın açılış konuşmasının ardından HDK Eşsözcüsü İdil Uğurlu konuştu.

“Gezi ruhu hala ayakta”

Tüm faşist baskılara rağmen bir arada yürüme inadının heyecan ve umut verdiğini söyleyen Uğurlu, devletin yazdığı resmi tarih ve direnenlerin yazdığı tarih olmak üzere 2 tarihin var olduğuna dikkat çekti. Hegemonik zihniyetin dayattığı tarihi kabul etmeyeceklerini, biat kültürüne direneceklerini vurguladı. Gezi ruhunun hala ayakta olduğunu söyledi ve ekledi: “Sizin kararlılığınız, direnişiniz bu düzeni yerle bir edecek.”

Hasan Hüseyin Korkmazgil’in Acıyı Bal Eyledik dizelerini okuyan, HDP İstanbul Milletvekili Musa Piroğlu, “Bize zulmü dayattılar, bize ölümü dayattılar. Kentlerimiz yağmalandı. Değer verdiklerimiz, önder bildiklerimiz katledildi. Özel timlerle, akreplerle, tomalarla önlerimizi kestiler. Okullarımızı kapattılar. Bize diz çökmeyi

dayattılar. Diz çökmeyenler, ayakta kalanlar, direnenler merhaba” dedi.

“Diz çökmedik, teslim olmadık”

Piroğlu, “Biz, bize teslimiyeti dayatanlara, biz bize cehennem dayatanlara Rojava’da çok çıplak bir cevap verdik. Kobane’nin düşmesini bekleyenler, Rojava’nın teslim olmasını bekleyenler orada birleşik mücadelelenin neye mal olduğunu, onlara nasıl bir ders verdiğini acı deneyimlerle öğrendiler; diz çökmedik, teslim olmadık!” dedi.

Direnış geleneğini sürdüren gençliğin iradesini selamlayan Piroğlu, “Burada ortaya konulan iradenin bu ülkenin bütün ezilenleri tarafından tekrar ve tekrar ortaya konmasıdır. Birleşerek, omuz omuza gelecek bu iktidarı durdurabiliriz. Bizim teslim olduğumuzu teslim olduğumuzu, korktuğumuzu sananlar buraya baksınlar ve yükselen sese kulak versinler; vardık, varız, var olacağız” dedi.

Piroğlu’nun konuşması, “Vardık, varız varolacağız”, “Yaşasın birleşik mücadele-miz” “Biji Berxwedana Rojava!” sloganlarıyla karşılandı.

“Mutlaka kazanacağız”

HDP İstanbul İl Eşbaşkanı Elif Bulut’da, tüm sözlerin pratiğinin bu salonda olduğunu işaret etti. Devrim ve sosyalizm şehitlerini anan, tutsakları selamlayan Bulut, “Birlikte mücadele edersek faşizmin nasıl yok olacağını bu topraklarda gördük. Bu sorumluluğu hayata geçirmek zorunda olan nesiliz.” dedi.

Etkinliğin devamında Birleşik Gençlik Meclisi tarafından iki sunum gerçekleştirildi.

İlk sunumda birleşik mücadelenin ihtiyacı ve Birleşik Gençlik Meclisi’nin gençliğin birleşik mücadelesini kitlesel, fiili meşru bir mücadele hattını örgütlemeyi hedeflediği belirtildi. Birleşik mücadelenin sürecin ihtiyacını karşılayacak bir zorunluluk olduğu ifade edildi.

İkinci sunum ise Birleşik Gençlik Meclisi’nin ilkeleri aktarıldı.

Birleşik Gençlik Meclisinin işçi, işsiz, emekçi, köylü, öğrenci gençliğin tüm kesimlerinin sorunlarını ve taleplerini gündemine almayı hedeflediği belirtildi. Üniversitelerde özerk-demokratik üniversite mücadelesini yürüttüğü belirtildi. Liselerde demokratik lise mücadelesi yürüteceği ifade edildi. Birleşik Gençlik Meclisi “genç kadınların örgütüdür” denilerek genç kadınların yaşadığı şiddete, cinsel saldırganlığa karşı, LGBTİ+’ların yaşadığı nefret suçlarına karşı mücadele edeceği ifade edildi. “İşçi gençlerin düşük ücret, esnek çalışma, zorunlu mesai, sigortasız ve iş güvenliğinden yoksun çalışma gibi sorunlarına, sendikalaşma ve örgütlenmenin önündeki engellere karşı işçi ve emekçilerin ortak mücadelesinin örülmesi için çabalar.” denildi.

Birleşik Gençlik Meclisi’nin faşizme karşı gençliğin mücadele örgütü olduğu belirtildi. “Kürt ulusunun demokratik hak ve taleplerini destekleyen şovenizm karşıtı bir yaklaşımla ele alır. Emperyalist-kapitalist sistem tarafından aşırı üretim, savaşlar sonucu oluşan doğanın yıkımına karşı; ekoloji mücadelesini politik bir mücadele olarak ele alır ve bunu önüne bir görev olarak koyar” denildi. Emperyalist-kapitalist sistemin dünyada ve Ortadoğu’da yürüttüğü savaş, sömürü, baskı politikalarına karşı mücadeleyi esas aldığı belirtilerek ifade edilen 9 ilke kapsamlı bir sunumla açıklandı.

Etkinliğin devamında açık kürsüde katılımcılar görüş ve önerilerini sundu.

Büyük bir coşkuyla devam eden etkinliğin coşkusu katılımcıların konuşmalarına da yansdı. Kurumların, liselilerin, üniversitelerin, genç kadınların, LGBTİ+’ların gerçekleştirdiği konuşmalarda birleşik mücadelenin önemine vurgu yapıldı. Etkinlik Grup Hevra’nın müzikleriyle bitirildi.

Kampanyamıza Güç Verirken...

Gazetemizi sahiplenerek ezilenlerin direnişinin örgütlü gücünü sahiplendiğimizi bilince çıkardığımızda doğru rotada olduğumuzu göreceğiz. Kampanyamıza güç verirken aslında kendi direnişimize güç veriyoruz.

“Gazetemizi sahiplenerek ezilenlerin direnişinin örgütlü gücünü sahiplendiğimizi bilince çıkardığımızda doğru rotada olduğumuzu göreceğiz. Kampanyamıza güç verirken aslında kendi direnişimize güç veriyoruz”

Gazetemizin başlatmış olduğu kampanyanın günümüzde ne denli ihtiyaç olduğunu Ortadoğu'dan bir okur olarak daha net hissediyoruz. Özellikle bölge gelişmelerinin doğru bir habercilik ve yorumla bizlere, kitlelere iletilmesine büyük bir ihtiyaç var.

Siyaset herkes tarafından yapılır ve uygulanır. Kitlelerin dağınık ve sistematize olmayan düşüncelerinin gazetemize, forum/okur formatlarıyla yansımalarının olması gerektiği gibi bu fikirleri sentezleyen ve belli bir yön vererek, kolektifin düşüncelerinin aynı yayın içerisinde sunulması ihtiyacını karşılamak, gazete emekçileri kadar kolektifin de sorumluluğundadır.

Evet; faşizme karşı hamleler başlatılırken, işçiler direnirken, gençlik mücadele yürütürken, kadınlar kırımlara karşı ses olmaya çalışırken, göçmenler hakları için çabalarırken, sağlık emekçileri pandemiye kurban olmamak için çırpınırken; burardan çıkan fikirlerin ve pratiklerin gazetemize yansımaları anın ihtiyacıdır. Buradan beslenecek ve yine buradan besleyeceğiz.

Beslenemediğimiz durumda ideolojiyi doğru temelde üretmediğimiz ortadadır. Bu durum bizlere direniş nüveleri ile ilişkide olmamızı koşullamakta, devamında gazetemizi bu yönlü beslememiz gerektiğini bizlere öğretmektedir.

Ortadoğu'daki gelişmelerin ülkemizi, ülkedeki gelişmelerin de tüm bölgeyi etkilediğini en net hissedilenler olarak söylüyoruz; gazetemiz ihtiyaçtır ve bu ihtiyaç karşılıklıdır. Buradan beslendiğinde gazetenin niteliği artacak, kolektifin bölgeye dair analizleri de burayı besleyecektir.

Gün gün gelişmeler ve siyasal atmosfer, kitlelerin istem ve yönelimlerinin analiz edilmesi gerekir. Gazete bu anlamda örgütleyici görevini yerine getirmeye devam ediyor. Bu gerçekliğin herkes tarafından görülmesi ancak gazetemize hak ettiği değeri verdiğimizde mümkün olacaktır. Kafkaslar'da süren savaşımı en doğru tahlilde analizini yapan yayınlara ne denli ihtiyaç olduğunu TC-Azeri devletlerinin, Karabağ'a saldırısında daha net olarak gördük. Doğru bir analiz için, doğru bir ideolojik çizgi şarttır.

Bu temelde anlayış ve düşüncelerin gelişimi gerçekleşir. Doğru bir düşünce, ancak yayınlara (buna sosyal medya da dahil) üzerinden halka ulaştırılır.

Gazetemizin kampanyası salt gazeteyi

ilgilendiren bir kampanya değil, aynı zamanda tüm kolektifi geliştirecek olan bir kampanyadır. Bu kampanya faşizme karşı yürütülen kampanyalarla bütünlüklü ele alınması, faşizmin saldırılarına karşı bir bariyer ve mücadele hattı olarak ele alındığında daha fazla bir anlam kazanacaktır. Ev ziyaretlerinden okur toplantılarına, sokak mücadelelerinden aktif direnişlere, hapishanelere kadar her alanda gazetemizin örgütleyici gücünü göstermek bizim en temel görevimiz olmalıdır.

Bu şekilde kitlelerin direnişçi ve mücadeleci hattı daha fazla karşımıza çıkacaktır. Evet kitlelerin direnişi kolektifteki hantal, pasifist yanların giderilmesine panzehirdir. Bunun yerine getirilmesinde en temel aracımız gazetemizdir. Kitlelerin direnişini görelim demek, bunun gazetemiz vasıtasıyla önce kolektife sonra genel devrimci çevrelere yansıtılması demektir.

Faşizmin saldırganlığı güçlüdür yerine kitlelerin direnişinden öğrenelim demek; haklarımız gasp ediliyor yerine hakları için direniş seçtiler demek; polislin saldırıları yerine direniş gösteren yanını işlemek kitlelere daha farklı bir bilinç taşıyacaktır. Sürekli bir mağduriyet yazımından, aktif mücadeleci bir yazım içeriğini geliştirmek, yayınıımızı bu temelde kitlelere sunmak aslolanıdır.

Hapishanelerde süren “sessiz katliam”a karşı yayınıımızın ne denli önemli bir misyonu olduğunu görerek gazetemize sahip çıkmak ve kitlelerle bütünleşmesini sağlamak durumundayız. Doğru bir politika kitlelerde maddi güce dönüşürse anlam kazanacaktır. Bundandır ki doğru bir anlayışı savunan kişilerin varlığı ile doğru bir düşünceyi savunan yayınlara varlığı bir bütündür. Bunun iyi görülmesi gerekir.

Güncel gelişmelere takınılacak en doğru tavırları salt temel ilkelere üzerinden açıklayamayız. Bu ilkelerin ana göre yorumlanması ve içinin siyaseten doldurulması meselesinde de yine yayınıımızın ne denli önemli olduğunu görebileceğiz.

Kısacası nereden bakarsak bakalım, faşizme karşı mücadelemizin gelişiminde gazetemizin önemini bir kere daha karşımıza çıkarmaktadır. Gazetemizi sahiplenerek ezilenlerin direnişinin örgütlü gücünü sahiplendiğimizi bilince çıkardığımızda doğru rotada olduğumuzu göreceğiz. Kampanyamıza güç verirken aslında kendi direnişimize güç veriyoruz.

Bağcılar ve Esenyurt'ta Kampanya Çalışmaları

Gazetemizin başlatmış olduğu ‘Dayanışma Yaşatır, Gerçekler Özgürleştirir’ kampanyası kapsamında Özgür Gelecek gazetemizin yaygın dağıtımı ve okur ziyaretleri devam ediyor. Bu kapsamda İstanbul’un Bağcılar ve Esenyurt bölgelerinde gazete dağıtımı ile esnaf ve yöre dernekleri ziyaretleri gerçekleştirildi.

Gerçekleştirilen dağıtımlar sırasında gazetemizi ilk kez okuyanlara gazetemizin içeriği ve politik hattı anlatılarak ‘devrimci gazetecilik’ üzerine sohbetler edildi. Bu dağıtım sürecinin aslında salt kampanya dönemini kapsamayacağı ve kalıcı bir hale getirileceği ifade edildi.

Esenyurt'ta ise gazetemizin düzenli okurları, kampanyayı olumlayarak, kampanya sürecine dahil olmak istediklerini ifade ettiler. Burada da gençlerle gazete aracılığıyla kendi sorunlarını, gençliğe yönelik saldırıları ve bunlara karşı neler yapılabileceğiyle ilgili nasıl bir araç olacağı üzerinde duruldu. Gazetemizin aynı zamanda gençliğin kendi sesi ve mücadelesini aktaran bir noktada durduğu ifade edildi.

Valilik, Hakkari merkez ve ilçelerinde 15 gün boyunca her türlü eylem ve etkinliği yasakladı.

Hakkari'de 15 Günlük Eylem ve Etkinlik Yasağı

Hakkari Valiliği tarafından yapılan yazılı açıklamada, kentte 15 gün boyunca tüm eylem ve etkinliklerin yasaklandığı duyuruldu.

Valiliğin internet sitesinden bugün duyurulan açıklama şöyle:

“Valilik ve Kaymakamlık makamlarının uygun göreceği etkinlikler hariç olmak üzere, Hakkari il sınırları içerisinde (İl merkezi, İlçeler, Polis ve Jandarma sorumluluk bölgelerinin tamamı) 17.11.2020 tarihi saat 00:01'den 01.12.2020 tarihi saat 23:59'a kadar on beş (15) gün süre ile meydan, cadde, sokak, yol, park gibi umuma açık alanlarda; miting, açık yer toplantıları, gösteri yürüyüşleri, oturma eylemi, protesto eylemi, insan zinciri oluşturarak yapılabilecek protesto/yürüyüş ve toplanmalar, halk kürsüleri şeklinde toplantı/toplanmalar/halk toplantıları, ses-yayın araçları (taşıt, mobil vb. araçlar) ile yapılabilecek her türlü sesli ve görsel faaliyetler, açlık grevi, çadır kurma, basın açıklamaları, her türlü stant açma, imza toplama/imza kampanyası, dilek feneri/balon uçurtmak, drone, paramotor/planör vb. her türlü hava faaliyetleri, kamu kurum/kuruluşları hariç olmak üzere anma toplantısı/anma töreni, konser, şenlik, tiyatro, skeç, sinevizyon, pandomim vb. faaliyetler, meşale yakma, el ilanı, bildiri, broşür dağıtma, afiş/poster asma, sticker yapıştırma vb. türdeki her türlü eylemlerin, etkinliklerin ve faaliyetlerin yapılmasının yasaklanması kararı alınmıştır.”

İktidarın Göstermelik Tedbirleri Virüsün Yayılmasını Önlemiyor

Geçtiğimiz Kasım-Aralık ayında başlayan ve mart ayından itibaren pandemi olarak kabul edilen koronavirüs'ün etkisi büyüerek devam ediyor.

Pandeminin etkisi sağlık sisteminde krizin ve çöküşün değil aynı zamanda var olan siyasi, ekonomik ve yönetim krizlerinin daha görünür olmasına vesile oldu. Dünya üzerinde tüm egemenler hemen hemen benzer bir biçimde burjuva sınıfını koruyan işçi ve emekçileri ise sürü bağıışıklığına terk eden yaklaşımlarını tekrar etti. Halk sağlığının umursanmadığı tabloda sağlık krizi her geçen gün kendini başka krizlerle daha fazla hissettiriyor. Kasım'ın ortalarında dünya çapında Koronavirüsü vaka sayısının 54 milyona yaklaştığı, can kayıpları 1 milyon 300 bini aşmış bir tablo durumu özetlemeye yetiyor.

Ülkemiz egemen güçlerinin pandemiye yaklaşımı ise elbette ki beklenildiği gibi halkın sağlığını korumaktan uzak, sürü-sınıf bağıışıklığının hakim olduğu bir şekilde seyrediyor. Kasım ortası için Türkiye'de “resmi” tabloya baktığımızda, aktif vaka sayısı ise 15 milyona dayandı. Resmi verilere göre Covid-19 nedeniyle 11 binden fazla insanın öldüğü Türkiye'de günlük ‘hasta’ sayısı 3 bin olduğu iddia ediliyor. Oysa gerçeğin çok daha farklı sayılarla ifade edildiği, hatta kimi doktorların belirlemesine göre sadece İstanbul'da 4 milyon kişinin Kovid19'u geçirdiği ifade ediliyor. Bu durum verilerin gerçeği yansıtmadığını kanıtıyor.

Dünya genelinde Covid-19 salgını verilerinin derlendiği “Worldometers” adlı internet sitesinin aktardığına göre; Corona virüsü vakaları: 53,746,944

Can kayıpları: 1,309,408, İyileşenler: 37,523,973, Aktif vakalar: 14,913,563

Vaka sayısının en yüksek olduğu ilk beş ülke ise, ABD (11,064,364), Hindistan (8,773,479), Brezilya (5,819,496), Fransa (1,922,504), Rusya (1,880,551) şeklinde açıklandı. Yine can kaybı sayısının en yüksek olduğu ilk beş ülke ise,

ABD (249,975), Brezilya (164,946), Hindistan (129,225), Meksika (97,624),

Britanya (51,304) şeklinde kayıtlara düştü.

TC egemenleri her ne kadar ekonomiyi önceleyen bir hat izlese de damat bakanın istifası ile ekonomik ve siyasi krizin büyüklüğüne dair önemli işaretler vermektedir. Gerçek sayıların gizlendiği ve ısrarla

tedbirlerin sadece çok uzun süredir maske ile sınırlandırılmasından kaynaklı bahsini ettiğimiz tablo gittikçe ağırlaşmaktadır.

AKP-MHP iktidar bloğunun “sağlık sözcüsü” Farrettin Koca, başta TTB olmak üzere sağlık kurumlarının çağrısı, baskısı ile kimi “tedbirler” açıklamak zorunda kaldı. Ancak “Sağlık bakanı Koca'dan koronavirüs tedbirlerine dair flaş açıklamasına” karşın pandeminin başından bu yana tedbirler göstermelik şekilde sürüyor.

TTB ise başta sağlık çalışanlarının durumuna dair olmak üzere hastanelerde boş yer kalmayacağını acil önlem ve kapanma çağrısı yapmakta. Göğüs Hastalıkları Uzmanı Bülent Tutluoğlu, korona virüsünde hasta seçmek zorunda kalılabileceğini, “Yurt dışında bazı ülkelerde gördüğümüz olumsuz görüntüleri görebiliriz” uyarısı yaptı.

Prof. Dr. Tutluoğlu, İstanbul'da hem devlet hastanelerinde hem de özel hastanelerde ciddi bir yoğunluk yaşandığını belirterek, “Hekimler, hasta seçmek zorunda kalabilir. Zamanında gerekli önlemler alınmadı. Yorulduk, bitap haldeyiz. Zor bir kış bizi bekliyor. Hekim takviyesine ihtiyaç var” uyarısı dikkate alınmazsa İtalya'da olduğu gibi hastalar koridorlarda yaşamını yitirme tehlikesi ile karşı karşıya kalabiliriz.

İktidar “tedbirlerini” tepkilerin yönünü değiştirmek amaçlı yapmakta

Üstelik tedbir diye açıklanan her gelişme tepkilere neden oluyor. Bu flaş

açıklamalardan ilki içkili mekanların gece saat 22.00'den sonra kapanması oldu. Tepkilere neden olan bu “tedbir” aynı zamanda bir yanıyla dalga konusu da oldu. Koronavirüsün gece 22.00'den sonra bulaşımın arttığı, uçtuğu ve başka bir yaratık kılığına girme vb söylemlere kadar bir dizi dalga geçildi. Yine bu “tedbirden” 1 hafta sonra “önemli tedbirler açıklandı” şeklinde açıklanan 65 yaş ve üstünün saat 10.00 ile 16.00 arasında sadece sokağa çıkma benzer bir tepki ile karşılandı. 65 yaş ve üstü zaten bu saatler dışında büyük oranda dışarda, resmi işleri ya da dışarıda geçirdikleri vakit tam olarak bu saatleri kapsamakta. Devletin son tedbiri sigara yasağı ise gerçek anlamda öfkelelerin yönünü değiştirmek, kendisine yönelik tartışmaların üstünü kapatmak dışında bir anlam taşımamakta.

Yasak başladığından bu yana sokakta tartışmalar ve kavgalar sürüp gidiyor. Bir çok sokağın sigara içmeye yasaklanması ve sigara içenler için herhangi bir düzenlemenin yapılmaması beraberinde öfkenin sokakta halkın birbirine yöneltmesi neden oldu. Pandeminin başından bu yana toplu taşıma iş yerleri çalışma alanları dair herhangi bir tedbir almayan egemenler halkın devleti ve alması gereken önlemleri tartışmaması için halkı suçlayarak, “tedbirlere uyulmamakta, herkes çevresindekini uyarсын” vb telkinler ve suçlamalarda bulunarak kitlenin öfkesinin yönünü değiştirmiş oldu.

İzmir Depremi, Devlet Gerçekliği ve Halkın Dayanışması

Merkez üssü İzmir Seferihisar ilçesi açıklarında olan 30 Ekim'deki deprem 116 insanın yaşamını kaybetmesine neden olmuştur.

Depremin üzerinden iki haftayı aşkın süre geçmiş olmasına rağmen mağduriyetler giderilmemiştir. Devlet söz konusu halk olunca sağır ve dilsiz oluverdi. Koştuğuları ise hangi partinin yerel yönetimi iyi yaptığı kimin yapamadığından ibaret. Depremin ardından ilk tartışma konusu olarak Kandilli Rasathanesi 6,8 Yunanistan kaynaklarında 7 gibi yüksek değerlerle depremin şiddeti ifade edilirken AFAD 6,6 olarak açıkladı. Bu kafalarda ilk soru işaretlerinden biriydi. Pek çok uzman tarafından da tartışıldı.

Büyük bir can kaybı ve yıkımın ortaya çıktığı İzmir depreminde bu tabloyu tarihsel hataların birikmesi ve sonucu olarak değerlendirebiliriz. Türkiye'nin pek çok şehrinde de rastlanabileceği gibi çarpık kentleşme veya imara açılmaması gereken alanlarda inşaat yapılması ilk göze çarpanlar arasındadır. İzmir özgülünde bakıldığında özellikle bu depremden yıkılan veya hasar gören binaların bulunduğu alanın inşaat yapmaya müsait olmaması uzmanlar çokça ifade edildi. İzmir'de depremden en çok etkilenen bölge olan Bayraklı ve Bornova'nın tarımsal faaliyet olarak verimli topraklar olması bu boyutuyla da başka bir plansızlığın ifadesidir. Sürekli bahsedilen tarım alanlarının imara açılmasının sadece İzmir'e özgü olmadığını ifade etmek gerekir. Bu tarihsel bir politikadır.

Modern devlet anlayışı olarak ifade edilen cumhuriyetin kuruluşundan bu yana benzer politikalar katlanarak devam etmiştir. İzmir depreminde en çok etkilenen bölgenin Bayraklı ve Bornova olmasının nedenini uzmanlar alüvyon denilen yumuşak toprak alanlarına binaların inşaa edilmesi olarak ifade etmişlerdir. Öte yandan hem akademik alanda hem de resmi anlamda tarım alanlarının imara açılması veya farklı açıdan bakarak tarım alanlarının daraltılmaması üzerine kurulan sözlerin bir karşılığının olmadığını veya hut para karşılığında anlamsızlaştığını anlatabiliriz.

Kentlerin plansız büyümesi her geçen gün katlanarak devam ediyor. Maalesef ki gelecek süreçte daha kötü tablolarla karşılaşmamız kaçınılmaz. Türkiye'de bir siyaset anlayışıdır iş isten geçtikten gelecek vaatleri vermek. AKP'nin tek başına iktidar olabildiğini sağlayacak en önemli gelişmelerden birinin 1999 Marmara dep-

remi olduğunu ve halkın gördüğü yetersizliğin faturasını dönemin siyasi partilerine keserek AKP'yi iktidara taşıdığı gibi bir yorum yapmak mümkündür. Aradan geçen yirmi bir yıla rağmen ki dönem dönem büyük depremlerin yaşandığı bir coğrafyada en büyük değişiklik deprem vergisi adında vergi toplanıyor olmasıdır.

Yıkılan veya hasar gören binaların çoğunun hakkında yıkım kararı olmasına rağmen ya da imar affi nedeniyle kullanılmaya devam edilmiş olması ayrı bir değinilmesi gereken noktadır. Bu noktada ortaya çıkan çözümsüzlüğün nedeni devletin veyahut yetkili kurumların ki muhatabın dahi tartışıldığı bir ortamda hali hazırda bir çözümlerinin bulunmaması ve bunun önünü bürokrasi ile tıkamasıdır. Bürokrasi işin bahanesidir. Binaların riskli yapı statüsüne kavuşmaları için yurttaşların başvuru yapmasının beklenmesi ihmalleri beraberinde getirmiştir.

Son yıllarda İzmir bölgesinde sık sık yaşanan depremlere rağmen araştırma yapılarak önleyici tedbirlerin alınmaması önemli bir ihmal olarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığının sorumsuzluğunu ifade etmektedir. Devletin niyet olarak dahi halkın barınma problemini çözmek gibi bir derdi yoktur. Sözde sosyal devlet anlayışının ne temelini ne kolonunun ne de çatısının olmadığını görmüş olduk. Gasp ile elde edilen ekonomi sayesinde temelleri atılmış bir ülkenin kolonları dışa bağımlılıkla dikilmiş, çatısı köylünün alın teriyle dikilmiş, bir bütün olarak sömürü düzeniyle ayakta tutulmaya çalışan, yıkılmayı bekleyen bina benzetmesini yapabilmek mümkün.

Bu durumda olan bir devlet anlayışının halkın çıkarlarını gözetmekten ziyade bir avuç insanın zenginliğini koruması tamda kendi yapısına uygundur.

Yıkılan binalar hakkında açılan soruşturma dâhilinde binaların yapımını üstlenen sorumlular olarak belirlenen 7 kişi tutuklandı. Türkiye'nin özellikle İstanbul, İzmir, Ankara gibi büyük şehirlerinde geçmişte kırdan kente göçün yaşandığı senelerle beraber artan konut ihtiyacına dikkat çekmek gerekebilir. Bahsettiğimiz yıllarda bu ihtiyacı karşılamak adına herhangi bir denetim söz konusu olmaksızın parası olanın müteahhit olduğu sürecin ürünü olan konutların bedelini her halükarda yoksul halk ödemek zorunda kalmıştır. Bugün İzmir'de ise 7 müteahhit tutuklanarak kitleselleşmiş ve kaynağı devletin sorumsuzluğu olan bir hezeyandan kendisini aklamının çalışmasını görüyoruz.

Halkın yanında gözükp halkın düşmanı olmanın adıdır kapitalist devlet. Lüumsuz yerlere halkın parasını yağdırırken halkın ihtiyacı olduğunda yok satanın adıdır kapitalizm.

Kapitalizm öldürür, dayanışma yaşatır!

Depremin ilk anından itibaren zarar görmemiş insanlar depremezedelere yardım etmeye başladılar. İnsani bir yaklaşımın ürünü olarak ortaya çıkan dayanışmanın politik atmosferi içerisinde devletin gerçekliğinin teşhiri her geçen gün artarak devam etti. Biz biliyoruz ki devletin önceliği hiçbir zaman halk olmamıştır. Bugün İzmir de yaşanan deprem sonrası durum da bunun göstergesidir. Mevcut iktidar söz konusu müteahhitler olduğunda

sınırsız kaynak yaratırken, depremezedeler için tabiri caizse elini bile kıpırdatmamıştır. Aslında devlet deprem alanının da kendi teşhirini yapmıştır. Halkın kendi çabalarıyla topladığı ve gönüllülerin depremezedelere dağıttığı yardımlara bile el koyması ya da devlet yardımı olarak göstermesi çabası vardı. Ancak gönüllüler bu çabaya karşı durarak onlara bu fırsatı vermedi. İnsanlar deprem için toplanan vergilerin nereye gittiğini sorgularken aynı zamanda devletin toplanan yardımlara el koyma çabalarına da ilk elden görmüş oldu. Devletin çadır alanların da bulunan tüm gönüllü çalışan ve dayanışmayı büyütenleri alandan çıkartma çabalarına karşı çadır alanların da bulunan depremezedeler buna izin vermedi. Depremin üstünden haftalar geçmesine rağmen devletin çadır dışında hiç bir yardımı neredeyse yok. Buna rağmen devlet gönüllü olarak çalışan insanları alandan çıkartmak için fırsat kolluyor. Biz daha önceki doğal afetlerden biliyoruz ki alanda halkın dayanışması kesildiğinde depremezedelerin şuan yaşadıkları mağduriyetlerin her geçen gün artacak. İzmir belediyesi veya devletin herhangi bir bakanlığı, kuruluşu ne kadar bağış toplarsa toplansın depremezedelere ev vermek gibi bir fikirleri bulunmamaktadır, bulunmayacaktır. Zira depremezedelere ev vermesi demek bu kurumlar için ihtiyaç sahibi olan tüm halka barınma olanağı sağlaması gerekir. Bu düşünce devlet ve benzeri kurumlar için bağlayıcı bir düşüncedir. Halkın barınma hakkını sağlamak gibi bir dertleri olmadığından bu hakkın akıllara dahi gelmesini engelleme cabasındadırlar.

Mirabel Kardeşlerden Aldığımız Güç ve Öfkeyi Sokaklara Taşıyalım!

20 Kasım Nefret Suçu Mağduru Transları Anma Günü ve 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'ne yaklaşırken bizler de çalışmalarımıza başladık. İlk olarak bu süreci hangi gündemlerle ele alacağımıza dair merkezi bir toplantı düzenledik. Ankara'da çalışmalara başlarken, İzmir, Didim ve İstanbul'da 25 Kasım toplantılarına dahil olduk ve bu süreci İstanbul'da nasıl ele alacağımıza dair bir toplantı gerçekleştirdik. Diyoruz ki, "Mirabel Kardeşler'den aldığımız güç ve mücadele geleneğiyle sokaklarda olacağız!"

Gerçekleştirdiğimiz merkezi toplantıda ilk olarak 25 Kasım'ı hangi gündemlerle ele alacağımızı konuştuk. Bu süreci "Pandemi'yi bir de bana sor" kampanyamızdan aldığımız güç ve birikimle birleştiren bir hat tutturmamız gerektiği üzerine ortaklaştığımız toplantıda pandemi sürecinde artan erkek şiddeti ile devletin kadın kazanımlarına dönük intikamcı tutumu ve kadın hareketine dönük saldırganlığını teşhir etmenin ön plana çıktığı gündemleri işlerken en önemli vurguyu da kadınların direniş ve isyanına yapmak gerektiğini konuştuk.

Her gün kadınların öldürüldüğü, şiddetin ve ayrımcılığın bin bir türü ile hayatlarımızın zapturapt altına alınmaya çalışıldığı ülkemizde açıkça belirtmek gerekir ki; en az şiddetin boyutlu oluşu kadar güçlü ve boyutlu bir kadın mücadelesi hareketi yaratılmış durumda. Eylemlilik ve tartışmalar boyutunda aktif bir parçası olduğumuz bu kadın hareketi, bugün pandemi maskesi altında güçlendirilmeye çalışılan erkek egemenliğine karşı oldukça gözü ve bilinci açık bir şekilde mücadele etmekte ve ayağını sokaktan çekmemektedir.

Kuşkusuz bu durum sadece ülkemiz açısından geçerli değildir. Meksika'dan Şili'ye, Polonya'dan Endonezya'ya, Tayland'dan Arjantin'e, Bangladeş'ten Hindistan'a, Türkiye'den Kürdistan'a, Rojava'ya dek pandeminin sistem tarafından

fırsata çevrilmesine izin vermeyen dünya halklarının tüm isyan ve sokağa çıkışlarında kadınlar kitlesel bir şekilde yer alıyorlar. Bu eylemlerin, taleplerin bir parçası olmasının yanı sıra özellikle Arjantin, Meksika, Polonya, Hindistan, Türkiye gibi örneklerde görüleceği gibi kadına yönelik şiddet ve ayrımcılığın tırmandırılmasına karşı yalnızca kadınlar olarak sokakları arşınlamakta ve egemenlerin korkulu rüyası haline gelmekte kadın kitleleri ve onların büyüyen hareketi...

Bugün çok açık bir şekilde söylemek gerekir ki; erkek egemenliğinin; emperyalist-kapitalist sistem başta olmak üzere tüm gerici sistem ve kurumları ile kurduğu ittifakı güçlendirme çabasına karşın bir kriz içerisinde. Kadınlar kendilerine dayatılan toplumsal kalıplara artık sığınmakta ve şiddet-ayrımcılıkla örülü bu kalıpları yıkıp geçmektedirler. Bu yüzden bu krizini aşmaya çalışan erkek egemenliği, pandemi sürecini fırsata çevirmeye çalışarak kadınların kazanımlarına intikamcı bir şekilde yaklaşmakta ve hiçbir maskeye gerek duymadan tüm gericiliğini ve tüm gerici ittifaklarını ortaya sererek saldırmaktadır. Bu yönüyle şiddet ve ayrımcılıkta ciddi bir artış ortaya çıkmakta, erkek egemenliğinin ve tüm gerici devletlerin onun hizmetine girmesinin teşhiri önem kazanmaktadır. Bu sebeple 25 Kasım'da bu ittifakların teşhiri temel yönelimlerden biri olarak ele alınmalıdır.

Ancak yukarıda da belirttiğimiz gibi; bu krizi açığa çıkaran noktanın ise kadınların bu kalıplara artık sığmayan, eve kapanmayı reddeden, kendisine yüklenen toplumsal rollere karşı çıkan ve pandemi dahil hiçbir sürecin/krizin kendi kazanımlarını elinden alınması için fırsata çevrilmesine izin vermeyen mücadelesi olduğu gözden asla kaçırılmamalıdır. Kadınlar, "mağdur" değil aksine erkek egemenliğini krize sokan bir isyanın yaratıcılarıdır. Buradaki güçten beslenmeli ve 25 Kasım'ı bu yönüyle değerlendirmeliyiz.

Son olarak 20 Kasım Nefret Suçu Mağduru Transları Anma Günü'nü, yine pandemi bahane edilerek tırmandırılan nefret ve LGBTİ+fobik politikaların teşhirine yönelik politikalarla ele almalıyız. Kadın mücadelesinin kitleselliği ve toplumda gelişen meşruluğu karşısında görece bir adım geri atan (İstanbul Sözleşmesi eylemlilikleri süreci örneği gibi) devletin bu kez ibreyi LGBTİ+'lara çevirmesi ve açıktan nefret suçlarına destek vermesi, kuşkusuz erkek egemenliğinin bu krize bir yara bandı anlamı taşımaktadır. LGBTİ+'lar nefret suçlarına açık hale getirilip yaşam alanları sınırlandırılırken buradan erkek egemenliğinin üzerinden yükseldiği heteroseksist toplum yapısı güçlendirilmeye çalışılmaktadır. Kadın hareketi içerisinde özellikle trans kadınların cinsiyet kimliklerinin sorgulanmasına dair bir süredir devam eden kimi yaklaşımların da

bu durumu beslediği göz önünde bulundurulur bu süreci ele almalıyız.

YDK Çalışmalarından

Ankara, Aydın-Didim ve İstanbul'da kadın platformlarının 25 Kasım gündemli toplantıları başlarken aktif bir şekilde buralarda yer almaya başladık. İzmir'de yaşanan depremden kaynaklı kadın platformu çalışmalarında kesinti yaşanma durumlarına karşın burada gelişecek eylem ve etkinliklerde yerimizi alacağız.

Ankara: Ankara Kadın Platformu olarak başladığımız 25 Kasım çalışmaları kapsamında ilk olarak tutsak kadınlara kart gönderme eylemi gerçekleştirdik. Postaneden kart yollama pratiğimize bile yoğun polis ablukası ile karşılık veren devletin, Ankara'daki bu baskısına karşın 25 Kasım'da, saat 18.00'de Çankaya Belediyesi önünde, 18.30'da da Sakarya Meydanı'nda eylemimizi gerçekleştireceğiz. "25 Kasım'da sesimiz yankılsın" şiarıyla gerçekleştireceğimiz eylem öncesi hazırlık çalışmaları kapsamında Dikimevi ve Kurtuluş'ta ajitasyon ve sloganlar eşliğinde çağrı bildirilerimizi dağıttık.

İstanbul: 25 Kasım Kadın Platformu olarak bir süre önce toplantılara başladık ve tartışmalı bir sürecin ardından "Sesimiz yankılsın: Haklarımız, hayatlarımız ve birbirimiz için 25 Kasım'da 19.30'da Kadıköy'deyiz" dedik.

Bir yandan merkezi toplantılar sürerken biz de kendimiz açısından bu süreci nasıl ele alacağımızı, hangi özgün çalışmaları yapacağımızı konuşmak için biraraya geldik. 25 Kasım'a giderken platformun çağrı çalışmalarında aktif olarak yer alma, belli yerlerdeki çalışmalara yoğunlaşma ve ayrıca kimi kadın kurumlarıyla ortak etkinlikler gerçekleştirme konusunda kararlar aldık. Kimi yerlerdeki kadın dayanışmalarıyla iletişime geçerek 25 Kasım etkinliklerinde görev ve yer alma gündemlerini konuştuk.